

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth-Interview) จากกลุ่มนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้ชมภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลและแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยโดยตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยเป็นข้อๆดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาเรื่องราววิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ศึกษาเปรียบเทียบอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย กับอัตลักษณ์เกย์ที่ปรากฏในสังคมไทย

4.1 ศึกษาเรื่องราววิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจาก

4.1.1 ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงพ.ศ.2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง ได้แก่ 1.ภาพยนตร์เรื่อง ตั๊ดสู้ฟุด 2.ภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น 3.ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหก 4.ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้ เจ้าหญิงขายกบ และ 5.ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหกขมิ้น โดยใช้เกณฑ์จากรายได้จากการเข้าฉายคิด 10 อันดับหนังทำรายได้สูงสุดในแต่ละปี ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง โดยจะนำเสนอผลการวิจัยแบบวิเคราะห์พรรณนา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ ได้ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ตั๊ดสู้ฟุด

เนื้อหา ตัวละคร แก่นเรื่อง

ที่เกาะฮ่องกง ในยุคที่มีแต้มาเฟีย ผู้คนแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายและใช้กำลังความรุนแรง อยู่ 3 กลุ่มคือ “แก๊งตลกโรงเจ” คุ่มบ่อนไฟนกระจอก กำถั่ว และเต๋าปิ่น มี อาเฟย (จตุรงค์ มกจ๊ก) เป็นหัวหน้าแก๊ง “แก๊งประตูลี” คุ่มกิจการร้านเหล้าและหอนางโลมทั้งหมด มี เลิ่นปอ (อาเกรียง – เกรียงศักดิ์ เจริญทอง) เป็นหัวหน้าแก๊ง “แก๊งมังกรทอง” คุ่มตลาดตั่งน้อยใหญ่ มี หม่าหย่งไห่ (จิม ชวนชื่น) เป็นหัวหน้าแก๊ง

อาเต้ ลูกชายของ หมาหย่งไห่ โดนศัตรูต่างแก๊งฟันจนแขนขาด จนอาคุน (นุ้ย เชิญยิ้ม) พ่อบ้านแห่งบ้านสกุลหมา ต้องออกตามหา อาเทียน (บอย – สิทธิชัย ผาบชมภู บอย AF3) น้องชายฝาแฝดของอาเต้ แต่อาเทียนเป็นเกย์ อาเทียนกับแม่ต้องออกมาตกระกำลำบากเพียงลำพังเพราะหมาหย่งไห่รับไม่ได้ที่ลูกชายคนเล็กเป็นเกย์สองแม่ลูกเลี้ยงชีพด้วยการเปิดคณะเซดสิงโต คุณนายหมาหรือชื่อในยุทธจักรคือ “นางพญาเก็บไข่เท้า” ได้ถ่ายทอดเคล็ดวิชา “มวณาริ” ให้แก่อาเทียนเอาไว้ป้องกันตัวเอง เทียนจึงต้องขอมสวมรอยทำตัวแมนแทนอาเต้เพื่อรอวันขึ้นรับตำแหน่งหัวหน้าแก๊งมังกรทอง โดยมีเพื่อนเกย์สาว (โก๊ะตี๋) เป็นคนคอยช่วย ทั้งยังต้องมาทำใจให้รักผู้หญิงอย่าง เพี้ย เพี้ย (จี๊ – ปกฉัตร เทียมชัย) ลูกสาวเล่นปอ แก๊งของอาเต้ไปอีก

แก่นเรื่องของภาพยนตร์นี้เป็นการปกป้องศักดิ์ศรีอันทรงเกียรติของกลุ่มของตัวเองที่กำลังดูถูกดูแคลาของรุ่น จำเป็นที่จะต้องสู้เพื่อปกป้องกับการคุกคามของกลุ่มต่าง ๆ เพื่อจะแย่งชิงความเป็นใหญ่ในด้านเชิงธุรกิจแต่ก็ต้องปกปิดถึงรสนิยมทางเพศของตัวเอง เพื่อความเหมาะสมและการดำรงชีวิตในสังคม

2. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น

เนื้อหา ตัวละคร แก่นเรื่อง

แบ่งเนื้อหาของหนังแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง หนึ่งตัดสลับไปสลับมาเข้าเป็นเรื่องเดียวกัน เนื้อหาทั้งหมดเป็นเรื่องราวเกิดขึ้นในปิดเทอมฤดูร้อนที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและว้าวุ่นของชีวิตวัยรุ่น

เริ่มเรื่องแรก จากชีวิตวัยมัธยมของพุทกับไม้ม เป็นเพื่อนสนิทกันซึ่งมักจะมีรสนิยมความชอบเหมือนกัน เช่น ชอบรุ่นพี่คนเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกใจที่คนทั้งสองจะมาชอบเพื่อนวัยเด็กด้วยกันอย่างนานา ด้วยความหล่อของทั้งคู่ พุและไม้ม จึงเข้าข่ายหล่อเหลาได้ การกระทำที่ทั้งคู่นิยมที่สุดในช่วงปิดเทอม คือ แข่งขอบอร์ของผู้หญิง ทุกครั้งที่มีการจบการศึกษา ทั้งสองคนจะร่วมกันให้สาว ๆ ที่จบมัธยมชั้นปีที่ 6 มารุมฝากบอร์ แม้กระทั่งดาวโรงเรียน พุและไม้มก็ได้บอร์มาโดยง่าย จนกระทั่ง การมาถึงของเพื่อนเก่าสมัยอนุบาลที่ชื่อ นานา คนนี้เองที่ทำให้ พุและไม้มถึงกับขอแตกออกกันชั่วคราว โดยตกลงแข่งว่าใครขอบอร์นานาได้ก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

เรื่องที่สอง เป็นเรื่องของโอเล็ก ที่คลั่งไคล้ดาราได้หวั่นที่ชื่อที่ดี โอเล็กจะชอบเข้าร้านซีดีเอเชีย และมั่นใจว่าคอลเล็กชั่น “ดีดี” ของแฟนคลับนับด้วยอย่างเธอไม่เป็นสองรองใคร ซีดีทุกแผ่น เพลงทุกเพลง โอเล็กท่องได้ขึ้นใจ แม้เธอจะรู้สึกนึกว่าภาษาจีนที่เธอร้องนั้นมันแปลว่าอะไร ความจริงข้อนี้เองที่ทำให้โอเล็กอึดอัดใจ ก่อนวันคอนเสิร์ตครั้งแรกในเมืองไทยหน้าร้อนนี้ เธอจะต้องซาบซึ้งในเนื้อเพลงของ “ดีดี” ให้ได้ โอเล็กลงทุนไปสมัครเรียนภาษาที่วัดจีน เพื่อฝึกการร้อง

และแปลความหมายเพื่อช่วยต่อการร้องเพลง และในที่สุดโอเล็กก็ได้เจอคาราคนโปรดเป็นการส่วนตัวโดยบังเอิญ ซึ่งในเรื่องนี้จะมีตัวละครที่เป็นเกย์ รับบทเป็นเพื่อนที่โรงเรียนของโอเล็ก

เรื่องที่สาม เป็นเรื่องความรักอกหักของโจ้ ที่มีต่อซี โจ้เริ่มภารกิจเฉลยความนัยกับ ซี อย่างที่ตั้งใจ โดยวางแผนต่างต่าง เช่น ชวนดูหนัง หลุดความในใจ เซอร์ไพรส์เพื่อคนที่ถูกรัก ประกาศให้โลกรู้ โจ้คิดเอาเองว่าสิ่งที่ทำนั้นคือความเพียรพยายามทำนั้นเพื่อให้ซีรู้ถึง ความหวาน โดยไม่คิดเลยว่า ซีจะรู้สึกว่ามันไม่ใช่ และยิ่งนานวันซีจะเริ่มแปลการกระทำของโจ้ว่าเป็นการขัดเยียด

เรื่องที่สี่ รักนอกใจของเหิร ที่เผชิญนอกนอกกลุ่มนอกทางชั่วขณะหลังจากไปเจอสาวที่ชื่อ อาโออิ เมื่อ นวลแฟนสาวของเหิร ไปฝึกงานไกลถึงตรังเหิรจึงตัดสินใจขึ้นรถไฟไปเซอร์ไพรส์นวล ก่อนวันนัดฉลองครบรอบสามปีที่เป็นแฟนกัน แต่เมื่อเหิรได้พบกับ อาโออิ สาวญี่ปุ่น ขาว สวย เหมือนนางเอกหนังในดวงใจ อาโออิมาเที่ยวฟูลมูนปาร์ตี้คนเดียว เธอจึงชวนเหิรไปเป็นเพื่อน แทนที่เหิรจะไปตรงเพื่อพบนวล เหิรกลับเปลี่ยนใจไปพะงันกับสาวอาโออิถึงเกาะพะงัน

แก่นเรื่องแต่ละตอนจะแฝงถึงทัศนคติ ความคิด การแสดงออกของความรักและความชอบของคนที่คุณรัก ซึ่งจะมีมุมมองและการแสดงออกแตกต่างกันไป แล้วแต่สถานการณ์ที่ได้เจอ ซึ่งแต่ละตอนก็มีบทลงเอยของความรักซึ่งแตกต่างกันไปดังนี้

เรื่องแรกจะความรักของนักเรียนมัธยม ที่แย่งชิงความรักจากผู้หญิงคนเดียวที่ทั้งสองคนได้หลงรัก แต่ละคนก็หาวิธีที่จะพิชิตใจและชนะฝ่ายตรงข้าม

เรื่องที่สองจะเป็นเรื่องของการคลั่งไคล้คาราที่ตนรักและหาวิธีเพื่อจะได้ใกล้ชิดกับคาราคนโปรดด้วยวิธีต่างๆ

เรื่องที่สามจะเป็นเรื่องของการอกหักของชายคนหนึ่งจากหญิงที่ตนเองชอบ ซึ่งทุกกริยาอาการและการกระทำ ไม่ได้เป็นที่ต้องการของอีกฝ่าย เพราะฝ่ายหญิงไม่ได้ชอบฝ่ายชาย

เรื่องที่สี่ เป็นเรื่องของการนอกใจของชายคนหนึ่งที่ได้เกิดการนอกใจระหว่างการเดินทางไปหาคนรัก

บทเกย์ในเรื่องจะมีตัวแสดงเป็นเกย์ 1 คน ซึ่งอยู่ในตอนของโอเล็ก ตัวแสดงนี้จะรับบทเป็นเพื่อนนักเรียนมัธยมชั้นเดียวกันกับโอเล็ก

2. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง หอแก้วแตกแหกกระเจิง

เนื้อหา ตัวละคร แก่นเรื่อง

เป็นเรื่องราวของเกย์จำนวน 5 คน ที่นำโดย พัทธราภา (จาตุรงค์), อภิษฎา (เอกชัย) และ เฉอมาลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) และหลานสาว แพนด้า (โก๊ะตี๋) ได้มาแข่งหอพักต่อจาก อาริยา ตกสะเก็ด ซึ่งไม่เคยรู้ว่าก่อนว่าหอที่ว่านั้น ได้เคยเป็นสถานที่ในสมัยอดีตชาติที่ อุษามณี (ตุ๊กกี้) และ ตรีนุชา (สาย

ปาน) ที่เคยตายที่นั่น และนี่แหละคือเรื่องราวความหลงปนฮาเมื่อผีทั้งสองตัวเกิดลุกขึ้นมาหลอกหลอนเด็กในหอ และแล้วก็เดือนร้อนถึง ผีแพนเค้ก (โก๊ะตี๋ในภาคแรก) พี่สาวแพนด้า (โก๊ะตี๋ในภาคนี้) ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์หวัฟาดล้มตายไปเมื่อภาคแรก แต่แล้วจู่ ๆ ก็มีเกย์ชุดดำปรากฏกายขึ้น พะยูน (ต๊าก กลิ่นสี) ที่มากู้กับ ปอย กระเทยคู่ใจ การปรากฏตัวในครั้งนี้ได้สร้างเรื่องราวของขวัญเกิดขึ้น เมื่อพะยูนได้ปล้ำมือฆ่า ปอย กระเทยคู่ใจ และได้นำร่างของปอยมาทำคุณไสยถวายธนู อารียา เผลอมารู้ความลับของพะยูนเข้า จึงทำให้เธอต้องถูกฆ่าตายอีกคน หลังจากนั้นพะยูนก็ใส่ร้ายปายลีฟี อูมณีนีว่าเป็นคนฆ่าอารียา เนื่องจากแค้นที่เมื่อชาติก่อน พะยูนได้เคยเป็นเมียเอกของท่านเจ้าคุณ โดยมีอูมณีนี (ตุ๊กกี้) และ ตรีนุชา (สายปาน) เป็นเมียรอง พะยูนได้ฆ่าอูมณีนีและตรีนุชาในชาติที่แล้ว และได้สาปแช่งผีสาวทั้งสอง พอมาชาตินี้ท่านเจ้าคุณได้กลับชาติมาเกิดเป็น อาโอย และพะยูนได้ทำคุณไสยเสน่ห์ยาแฝดใส่อาโอย

เจ้าของหอพักและคณะเด็กหนุ่มหน้าใหม่ประจำหอก็เลย ต้องหนีพร้อมกับค้นหาคาถาแก้คำสาปไปด้วยพร้อมๆ กัน โดยมีพัชราภา (จตุรงค์) อภิษฎา (เอกชัย) และ เฉลิมมาลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) และหลานสาว แพนด้า (โก๊ะตี๋) คอยช่วยเหลือ โดยมีการขัดขวางทุกวิถีทางจากพะยูน (ต๊าก กลิ่นสี)

แก่นเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเจ้าของหอพักโดยเกย์ 5 คนจากคำสาป และการแก้แค้นของวิญญาณในอดีต ซึ่งมีความวุ่นวาย ความน่ากลัวและการแก้แค้น

4. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ตุ๊กกี้เจ้าหญิงขายกบ

เนื้อหา ตัวละคร แก่นเรื่อง

แม้คำกบต่างคำวานามว่า ตุ๊กกี้ (ตุ๊กกี้-สุดารัตน์ บุตรพรหม) ความสามารถพิเศษเพาะเลี้ยงกบได้ไซส์ขนาดใหญ่ยักษ์ ที่สำคัญแถมยังพูดคุยกับกบรู้เรื่อง และบางครั้งก็เผลอใจจูบปากกบ เพราะหวังลึกๆ สักวันกบจะกลายเป็นเจ้าชายสุดหล่อขึ้นมา แต่ดันหิบบิดกลายเป็นจูบตัวเงินตัวทอง แล้วเธอก็กลับกลายเป็นเจ้าหญิง ที่หายสาบสูญไปนานกว่า 20 ปี แห่งแคว้นปาดังราวี แถมยังเป็นเจ้าหญิงรัชทายาทเพียงองค์สุดท้ายที่เหลืออยู่เพียงพระองค์เดียวอีกด้วย เป็นความหวังของชาวปาดังราวี ต้องมารับบทบาทและภารกิจเจ้าหญิงที่ใหญ่หลวง ได้ใกล้ชิดกับ อับ องค์กรภัยสุดหล่อ (หลุยส์ สก๊อต) หน้าตาดี มาดเท่ๆ ที่ต้องคอยช่วยเหลือปกป้องให้แคล้วคลาดรอดพ้นจากการไล่ล่าของเหล่ากบที่ถูกส่งมาเพื่อปฏิบัติการกิจช่วงชิงตัวเจ้าหญิงโดยเฉพาะคอยตามจับตัวเจ้าหญิงตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส จนกลายเป็นมหกรรมศึกชิงนางขึ้น เจ้าหญิงชอบก่อเรื่องวุ่นวายและยุ่งเหยิงเต็มไปหมด

เพื่อสร้างเป็นเจ้าหญิง ทุกอย่างจะต้องถูกทำออกมาให้สมบูรณ์แบบพร้อมเป็นเจ้าหญิงอย่างสมศักดิ์ศรี จึงถูกจับเปลี่ยนแปลงโฉมใหม่หมดทั้งตัว ฝึกหลักสูตรฉบับเจ้าหญิงกับบรรดาครูฝึกและ

ผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา ตึกก็ได้ผ่านบททดสอบครั้งนี้ ปาดังราวีจะได้กลายเป็นประเทศเอกราช การกิจของประเทศชาติช่างยิ่งใหญ่ ได้สำเร็จไปได้ด้วยดี

แก่นของเรื่องจะเกี่ยวกับชีวิตของผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่งต้องมาใช้ชีวิตแบบเจ้าหญิงเพื่อช่วยปกป้องประเทศชาติ และต้องผจญกับเหตุการณ์และความวุ่นวายหลายอย่างกว่าที่ภารกิจจะประสบความสำเร็จ

ตัวละครที่ได้รับบทเป็นเกย์ในเรื่องตึกก็เจ้าหญิงชายคนนี้เป็นเกย์คนหนึ่ง ซึ่งเป็น ดีไซน์เนอร์ เป็นหัวหน้าทีม คอยเปลี่ยนแปลงโฉมให้กับเจ้าหญิง ในเรื่องเครื่องแต่งกาย

5. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง หอแก้วแตกแหวกซิมิ

เนื้อหา ตัวละคร แก่นเรื่อง

ความเดิมจากภาคที่แล้ว (หอแก้วแตกแหวกกระเจิง) เกย์สาวสามพี่น้อง แก้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) อาโดย (กัส วิรัชฐ์ ศรีมาลัย) ได้ช่วยปลดปล่อย วิญญาณ อุยามณี ผีนางรำที่ถูกจองจำหลายสิบปีสำเร็จ ชื่อเสียงของสามพี่น้องและ แฟนเค้ก (โก๊ะตี๋) ผีคู่บุญเพื่อนซี้ โค้งดังจนมีคนเขียนจดหมายมาขอความช่วยเหลือ ให้ทั้งสามช่วยมาบริหาร maison la'dolce vita หอพักชายล้วน ที่มีประวัติเรื่องอาถรรพ์วิญญาณชายหนุ่ม ที่ชอบว่ายน้ำในสระตอน กลางคืนและความลับแอบแฝง การกิจใหม่เริ่มต้นด้วยความสงสัย อยากรู้ว่าใครกันที่เขียนจดหมาย มาขอความช่วยเหลือ แล้วหอแห่งนี้มีอะไรที่เป็นปริศนาให้ค้นหา ทั้งหมดเริ่มภารกิจตั้งแต่คืนแรกที่ ไปถึง โดยมีคำสั่งของแวมไพร์ (สาย อาภาพร) เจ้าของหอพัก และ สวนสวาท (มดดำ คชาภา) เลขา คนสนิทของแวมไพร์ สั่งห้ามไม่ให้ทั้ง 3 ไปยุ่งกับตึกแดง ที่ดูเหมือนว่ามีความลับบางอย่างเอาไว้ บวกกับภาพหนุ่มๆ ที่วิ่งหนีหัวซุกหัวซุนออกมาจากหอแดงกันในยามค่ำคืน ทำให้ทั้งสามและผี แฟนเค้กพยายามทุกวิถีทางที่จะค้นหาความจริงที่แวมไพร์พยายามปกปิด

ระหว่างภารกิจแฟนเค้กได้เจอกับแท่งทอง (แทค ภรัญญ) หนุ่มหล่อที่อาศัยอยู่ที่หอ ทำให้ความรักก่อเกิดขึ้นมา โดยที่ไม่รู้ว่าแท่งทอง คือ วิญญาณชายที่กล่าวถึงของหอพักนี้เมื่อ ความสัมพันธ์ของแฟนเค้กกับแท่งทอง เกิดรู้ถึงทั้ง 3 ทำให้ต้องเกิดศึกแย่ง (วิญญาณ) ผู้ชายขึ้นมา และจากเหตุการณ์นี้ทำให้เจ้าของหอพักเริ่มหาวิธีจะฆ่าคนที่ล่วงรู้ถึงการฆาตกรรมในหอพักและจับ ดวงวิญญาณแท่งทองที่รู้ความลับในการฆาตกรรม และคอยฆ่าคนที่ก้าวท้าวในสิ่งที่หวงห้ามและรู้ ความลับที่ปกปิดเอาไว้ และในที่สุดเจ้าของก็ต้องแพ้จากการช่วยเหลือจากผีแฟนเค้กและเกย์สาวทั้ง 3 ส่วนผีแท่งทองก็ได้แต่งงานกับผีแฟนเค้กในที่สุด

แก่นเรื่องเป็นการแสดงออกถึงความรักของวิญญาณ การอาฆาตแค้น และความช่วยเหลือ โดยเกย์ทั้ง 5 คนได้รับความขอร้องให้ช่วยเหลือจากเจ้าของแมนชั่นหนึ่งทั้งหมดต้อง เปิดเผยความลับจากการฆาตกรรมและต้องได้รับชัยชนะจากการต่อสู้ของตัวร้าย

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีผู้แสดงรับบทเป็นเกย์จำนวน 5 คน ได้แก่ แต้้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) แพนเค้ก (โก๊ะดี) และสวนสวาท (มดดำ คชาภา)

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้เชี่ยวชาญ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

ได้ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นนักวิชาการ ผู้กำกับ และผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เพศ	อายุ (ปี)	การศึกษา	คุณลักษณะ	อาชีพ/ตำแหน่ง
1	ดร.สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์	ชาย	-	-	นักวิชาการ	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2	อ.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ	ชาย	-	-	นักวิชาการ	ผู้อำนวยการสำนักงาน ประชาสัมพันธ์ และอาจารย์ สอนคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
3	พจน์ อานนท์	ชาย	-	ปริญญาตรี	ผู้กำกับ ภาพยนตร์	ผู้กำกับภาพยนตร์/พิธีกร
4	ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์	ชาย	38	ปริญญาตรี	ผู้กำกับ ภาพยนตร์	ผู้กำกับภาพยนตร์/นักแสดง
5	คณัย ลินจงรัตน์	ชาย	35	ปริญญาตรี	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้อำนวยการโครงการแชมป์ เปี่ยม สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่ง ประเทศไทย สำนักงาน กรุงเทพมหานคร
6	ชนชัย ไชยสารี	ชาย	33	ปริญญาตรี	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ สมาคม ฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ที่เป็นนักวิชาการ ผู้กำกับ และผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

นักวิชาการ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย ประกอบอาชีพเป็นคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์ และอาจารย์สอนคณะ นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้กำกับภาพยนตร์ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุไม่เปิดเผย และ 38 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพผู้กำกับภาพยนตร์ พิธีกร และนักแสดง

ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุ 33 และ 35 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพ/ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ โครงการแชมป์เปียน สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงาน กรุงเทพมหานคร และเป็นผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงาน กรุงเทพมหานคร

วิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์

นักวิชาการ ดร.สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มองว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ขึ้นอยู่กับผู้สร้างหรือผู้กำกับต้องการจะสร้างแนวไหน แต่ส่วนมากก็มักไม่ประสบผลสำเร็จ และมักจะเป็นหนังแนวเดิม ๆ เพราะไม่สามารถสร้างให้เกย์เป็นอย่างอื่นได้มากนัก

“ขึ้นอยู่กับผู้กำกับ ผู้สร้างหนังเรื่องนั้น เขามีเจตนาสร้างเพื่ออะไร เขาคิดว่า สร้างหนังประเภทนี้ในเชิงการตลาดขายได้มั้ย มีคนอยากดูรึป่าว ส่วนมากมีแนวโน้มเจ๋งเยอะ เพราะส่วนมากคนทั่วไปไม่ได้สนใจหนังเกย์ กลุ่มเป้าหมายน้อย ยกเว้นสร้างเพื่อตอบสนองกลุ่มตัวเอง ก็ได้... ถ้าเป็นหนังเกย์หนังดีก็ไม่ค่อยมีคนดู ดังนั้น ก็เป็นการเสี่ยงที่จะสร้างหนังประเภทนี้ จะสร้างเนื้อหาให้โดดเด่นก็ไม่ได้ ไม่มีใครสร้างตุ๊กเกย์ให้เป็นฮีโร่ หรือจะสร้างแนวประวัติศาสตร์ก็ไม่มี” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

ส่วน อ.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ นักวิชาการ และผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์ และอาจารย์สอนคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มองว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาแนวชีวิตที่แย่ ๆ หรือแนวตลกมากกว่าจะเป็นแนวชีวิตมีความสุข แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้แปลกใหม่อะไรมากเท่าที่ควร

“จะเป็นหนังที่มีเนื้อหาชีวิตที่แย่ นาน ๆ ทีจะเห็นว่าจะมีเนื้อหาชีวิตที่มีความสุข หนังเกย์ของคนไทยเคยมีการฆ่าตัวตายตอนจบด้วย อีกเนื้อเรื่องที่เห็นได้ชัดคือการมีเนื้อหาตลก ซึ่งจะใช้นักแสดงแต่งกายแล้วก็แสดงตามบทบาท ... ก็ไม่ได้มีบุคลิกความแปลกใหม่ของตัวละคร แต่ว่าอาจจะสะท้อนถึงการยอมรับของสังคมที่มีต่อเกย์” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ในขณะที่ผู้กำกับภาพยนตร์และพิธีกรชื่อดัง คุณพจน์ อานนท์ กล่าวถึงวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ว่า ส่วนใหญ่บ้านเราจะชอบดูหนังเกย์ตลก ๆ มักจะเอาเรื่องที่น่าสนใจในปัจจุบัน หรือเป็นเรื่องที่เกย์ยังไม่เคยทำ แล้วเอามาทำเป็นภาพยนตร์แนวตลก คิดว่ามีรูปแบบที่แปลกออกไป (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,16 มีนาคม 2555)

สำหรับ คุณณัย ลินจงรัตน์ ผู้อำนวยการโครงการแชมป์เปียน สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร และคุณชนชัย ไชยสารี ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่านเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์เป็นการหยิบยกเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตเกย์มานำเสนอเท่านั้น และส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้าโศกของชีวิตเกย์

“คิดว่าการทำภาพยนตร์เป็นการตลาดอย่างหนึ่ง ต้องหยิบจับเรื่องที่สังคมสนใจเอามาขาย มุมที่ง่ายที่สุดคือตลกไปกษา หรือเป็นตัวเสริมอื่น ๆ หรือไม่มีเนื้อหาเศร้าเคล้าน้ำตา ซึ่งส่วนตัวคิดว่ายังไม่ครอบคลุมทุกด้านของชีวิตเกย์ เลือกลเฉพาะจุดที่ขาย ได้ออกมาทำ ไม่ได้ทั้งชีวิตของเกย์” (ณัย ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,6 สิงหาคม 2554)

“ภาพยนตร์เกย์ ส่วนใหญ่จะออกมาในแนวแฟนซี หรือตลก ถ้าเป็นภาพยนตร์ที่สื่อในเรื่องของการดำเนินชีวิตก็มีแต่น้อยมาก คนที่ไปดูหนังก็จะเน้นความตลกกันส่วนใหญ่ คำกัน คือมันขายได้ ซึ่งมันไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง ในภาพยนตร์สะท้อนวิถีชีวิตหรืออัตลักษณ์แค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น” (ชนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,17 สิงหาคม 2554)

ลักษณะเนื้อหาของภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวกับเกย์

ในมุมมองนักวิชาการ มองว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ไทยเกี่ยวกับเกย์ส่วนมากจะเป็นแนวสนุกสนาน ขำ ๆ หรือบางเรื่องอาจเป็นตัวร้ายบ้าง รวมทั้งแนวทุกข์โศก

“ส่วนมากจะมาในแบบสนุกสนานเพื่อให้คนดูขำ เพราะว่าบางทีผู้หญิงจึงทำแบบนั้นไม่ได้ แต่เกย์ทำแล้วมันตลก ... อาจจะมีเป็นตัวร้ายบ้าง อาจรับบทบาทมาจากภาพยนตร์จีน เพราะส่วนมากคนที่ในภาพยนตร์จีนจะเป็นตัวร้าย” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,7 กรกฎาคม 2555)

“เนื้อหาของภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวกับเกย์ส่วนใหญ่จะสร้างอยู่ 2 ลักษณะคือ 1.จะเป็นชีวิตที่ทุกข์โศก ไม่ค่อยเห็นในด้านบวกด้านดี ส่วนอีกแนวคือแนวตลกขบขัน คือคนจะมองว่าเกย์หรือสาวประเภทสองจะเป็นคนที่มีความตลก สนุกสนาน” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล,7 สิงหาคม 2555)

สอดคล้องกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่มองว่าส่วนใหญ่เนื้อหาภาพยนตร์มักจะออกแนวตลกมากกว่าเศร้า และมักสร้างให้เกย์ออกมาตลก เฮฮา และเอียงไปทางโง่ ๆ ชะมากกว่า

“คนส่วนใหญ่ที่ดูก็คงไม่ชอบดูเนื้อหาที่มันเศร้า เกย์กระเทยเศร้า ๆ ร้องไห้ ส่วนใหญ่จะชอบดูเกย์กระเทยตลกๆ กัน ก็เลยทำเกี่ยวกับมุมมองที่น่ารักและตลก ” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“มักจะเป็นบทตลกไปกษา เป็นตัวประกอบ ทำตัวเหมือนการ์ตูน ผิดหวังในทุก ๆ เรื่อง ไม่ประสบความสำเร็จ ออกมาให้คนค่า ออกมาตลกโง่ ๆ ไม่มีสมองคนดูจะชอบอะไรแบบนั้น ” (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,22 กุมภาพันธ์ 2555)

ในขณะที่เดียวกันผู้เชี่ยวชาญ มองว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ส่วนมาก ไม่ได้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมือนเช่นภาพยนตร์ทั่วไป จะเน้นที่ความตลกเฮฮามากกว่า และมีการใช้คำที่รุนแรง หรือหยาบคายค่อนข้างมาก

“ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ เกย์มักมีรูปแบบที่ที่ถูกเลือกมาแค่เป็นบางส่วน ไม่ได้หลากหลายเหมือนหนังทั่วไป เช่น รูปแบบแปลก แหวก เศร้า หลบซ่อนความรัก ตลกขบขัน ร้าย หรือมองแตกต่างจากคนอื่นไป ส่วนในมุมมองอื่น ๆ ก็ไม่เห็นหยิบยกมาเป็นจุดขายได้” (ฉันทน์ ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“อย่างที่บอกคือภาพยนตร์เกย์ ส่วนใหญ่จะออกมาในแนวแฟนซี หรือตลก คนที่ไปดูหนังก็จะเน้นความตลกกันส่วนใหญ่ ไม่ได้คาดหวังเรื่องอื่น แคตลกเป็นพอใจ เกย์ในภาพยนตร์จะค่อนข้างแรงทั้งเรื่องการใช้ภาษาและการแต่งกายรวมถึงกริยาท่าทางอื่น ค่ากัน ไม่ค่อยมีสาระอะไรมาก เกย์จะดูร่าเริง สนุกสนานเฮฮา แต่บางเรื่องก็เสนอเนื้อหาภาพยนตร์ของเกย์ในสื่อมาในแง่ลบก็มี เช่น เป็นตัวร้าย ขี้ฉ้อฉล จอมวางแผน เป็นต้น แต่ส่วนมากเนื้อหาที่เห็นในปัจจุบันมากคือตลกมากที่สุด” (ชนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,17 สิงหาคม 2554)

เหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในเนื้อหาในภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง

นักวิชาการได้ให้เหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง ก็เพื่อสร้างสีสัน ความสนุกสนานให้แก่ภาพยนตร์ อีกทั้งในปัจจุบันเกย์มีบทบาทอย่างมากในสังคม ในหลากหลายอาชีพ จึงต้องนำเกย์เข้ามามีส่วนร่วมในภาพยนตร์

“เป็นการสร้างสีสัน ให้สนุกสนาน และอย่างที่บอกว่า เพื่อให้รู้ว่ายังมีเพศนี้อยู่ในสังคม อีกด้วย” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,7 กรกฎาคม 2555)

“เกย์ก็จะเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในสังคม และจะเห็นว่าเกย์ก็มีความสามารถหลายด้าน เช่น ด้านบันเทิง ครีเอทีฟ ออแกไนซ์ โฆษณา เป็นต้น ก็จะมีเกย์เข้ามามีบทบาทมาก เมื่อ

เค้ามีตัวตนและเป็นส่วนหนึ่งในสังคม เค้าก็จะเอาเกย์เข้ามามีบทบาทในภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน ” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าเหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง เนื่องจากเกย์คือสีสันของสังคม และต้องการสื่อให้รู้ว่าในสังคมมีเกย์อยู่ อีกทั้งเป็นการเพิ่มความตลกโปกฮา สนุกสนานให้กับภาพยนตร์

“โดยส่วนตัวมักจะทำภาพยนตร์ที่มีเกย์และกระเทยอยู่แล้ว ซึ่งคนในสังคมจะมองมาที่เกย์ว่าคือสีสันของสังคมอยู่แล้ว รวมทั้งกระเทยด้วย เราก็จะให้สีสันเพิ่ม เพิ่มรสชาติเข้าไป แล้วแต่มุมมอง บางคนทำให้เกย์เป็นตัว โกง บางคนทำให้เกย์เป็นพระเอกก็มี ” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“อยากเพิ่มสีสัน ในแง่ความเป็นจริงรู้อยู่แล้วว่ามีเกย์ในสังคม ถ้าจะทำอะไรให้ตลกก็เอาตัวแสดงพวกนี้เข้าไปใส่เพื่อเพิ่มสีสัน อันนั้นเป็นสาเหตุที่บอกว่าทำไมต้องมี สรุปคือเพื่อให้รู้ว่าในสังคมมีเกย์อยู่ส่วนหนึ่ง อีกข้อหนึ่งก็เพิ่มความตลก โปกฮา สนุกสนาน ” (ชญ์ฉัตริน สุชะพิณัฐ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

ในขณะที่เดียวกันผู้เชี่ยวชาญมองว่าการมีเกย์ในเนื้อหาภาพยนตร์เพื่อเป็นการกระตุ้นความตื่นเต้น สร้างสีสันหรือสร้างจุดเปลี่ยนให้กับภาพยนตร์

“ในภาพยนตร์ เกย์มักจะมากับคำแนะนำ ความสนุกสนานหรือมากับการแสดงออกที่เป็นจุดเปลี่ยนของเนื้อเรื่อง มันชัดเจน ... ถ้าจะให้มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อเรื่องก็ต้องใช้ตัวแสดงเกย์หรือกระเทย เปลี่ยนไปเลย ฉีกไปเลย เพราะเกย์มีวิธีคิดไม่เหมือนคนอื่น มันเกี่ยวกับการใช้อัตลักษณ์กับการผจญภัยให้เห็นในหนัง” (ดนัย ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“อย่างที่ยกเกย์นั้นจะถูกมองว่าเป็นตัวตลก อารมณ์ดี เพื่อเป็นการสร้างสีสันให้ภาพยนตร์ก็ต้องมีบทบาทของเกย์เข้าร่วมด้วย ไม่ว่าจะรับบทนำ หรือบทรอง หรือบทในภาพยนตร์อื่น ๆ เกย์จะทำให้เนื้อเรื่องของภาพยนตร์มีความน่าสนใจ และมีสีสันมากขึ้น ” (ชนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

แนวคิดหรือวิธีการของการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์

นักวิชาการ มองว่าการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์มีแนวคิดหรือวิธีการมาจากชีวิตจริงหรือจากหนังสือมากกว่าจินตนาการ ซึ่งคนส่วนใหญ่จะมองว่าเกย์ไร้สาระ หากต้องการสร้างความสนุกสนานให้กับภาพยนตร์จึงต้องมีเกย์อยู่ในเรื่องนั้น

“อาจจะมาจากหนังสือ หรือบทภาพยนตร์ที่มีอยู่แล้วก็เลียนแบบเอามาบางส่วน หรือถ้าในมุมมองคนเขียนบทอาจจะเอามาจากชีวิตจริง อาจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่คลุกคลี หรืออาจเป็นเลี้ยวหนึ่งของชีวิตที่ได้เจอมา ได้สัมผัสมา แล้วหยิบเอามาเขียนมาใส่ มันก็เอามาจากชีวิตจริงหรือมา

จากหนังสือ จากจินตนาการไม่น่าจะมี” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

“คนส่วนมากไม่ได้มองว่าเกย์เป็นนักวิชาการ อิมเมจที่เห็นคือไร้สาระ ชอบนิทาน กรีดกร้าวเวลาเจอผู้ชายหล่อจะเห็นภาพมุนนี่ไป ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความสนุกสนานให้ภาพยนตร์ก็ควรจะใช้เกย์สร้างให้ภาพยนตร์มีอรรถรสมากขึ้น และส่วนตัวมองว่าเป็นปรากฏการณ์ธรรมดาเป็นเรื่องที่มีมานานแล้ว ไม่ใช่เรื่องใหม่ของโลกนี้” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีแนวคิดหรือวิธีการในการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์มาจากชีวิตจริงตามปกติในสังคมไทยปัจจุบัน

“แล้วแต่คาแรคเตอร์ แล้วแต่เรื่อง ... สำหรับหนังเกย์ที่เคยทำก็จะเอาแนวคิดมาจากชีวิตจริงในสังคม” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“ส่วนตัวแล้ว ภาพยนตร์ที่ทำได้ในแง่พื้นฐานคือ เกย์ก็คือนุญคนหนึ่ง ... สร้างคาแรคเตอร์ให้เป็นมนุษย์คนหนึ่ง เป็นคนปกติ แค่ว่าตรงตรงสนิมทางเพศ” (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

ในขณะเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญกลับมองว่าแนวคิดของการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์น่าจะมาจากความคิดที่ว่าเกย์ต้องไม่ชอบเพศตรงข้าม ต้องคิดแตกต่างจากหญิงชายปกติ ซึ่งมาจากการใช้ชีวิตจริงในสังคมของเกย์ แต่บางเรื่องก็สร้างบุคลิกของเกย์ที่ดูแรงหรือเกินเลยมากกว่าความเป็นจริง

“น่าจะมาจากแรงผลักดันที่เกย์ไม่ชอบเพศตรงข้าม ตามที่ถูกสอนว่าเด็กผู้ชายควรเป็นแบบนี้ ควรประพฤติตนแบบนี้ ก็ต้องเดินตามกรอบไป แต่เกย์เหมือนเด็กเกร ต้องคิดไม่เหมือนคนอื่น คิดแปลก แตกต่างจากความคิดของหญิงชายในระดับหนึ่ง” (दनัย ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“น่าจะมาจากชีวิตจริงในสังคมและการใช้ชีวิตของเกย์ในสังคม เพราะเกย์ก็มีวิถีชีวิตในสังคมเช่นเดียวกับคนทั่วไป แต่ส่วนมากในภาพยนตร์จะสร้างตัวละครเกย์ค่อนข้างเกินจริง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ภาษา การแสดงออกต่าง ๆ ... แต่เพื่อความชัดเจนของผู้รับชมจึงต้องสร้างให้จดจำได้ มีจุดเด่น มีเอกลักษณ์ให้แตกต่างจากนักแสดงบทบาทอื่น ๆ หรือตัวแสดงตัวอื่น ๆ” (ธนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

จากปัญหานำวิจัยข้อที่ 1.วิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย กล่าวสรุปได้ว่า ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์นั้น เรื่องราวหรือวิถีชีวิตนั้นขึ้นอยู่กับผู้กำกับผู้สร้างหนังเรื่องนั้น ว่ามีเจตนาสร้างเพื่ออะไร เนื้อหาของภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวกับเกย์ส่วนใหญ่จะสร้างอยู่ 2

ลักษณะ คือ 1.จะเป็นชีวิตที่ทุกข์โศก ไม่ค่อยเห็นในด้านบวกด้านดี ส่วนอีกแนวคือแนวตลกขบขัน คือคนจะมองว่าเกย์จะเป็นคนที่มีความตลก สนุกสนาน นาน ๆ ทีจะเห็นว่าจะมีเนื้อหาชีวิต หรือไม่ก็ มักจะเอาเรื่องที่น่าสนใจในปัจจุบัน ซึ่งจากข้อมูลที่ได้นั้นวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มี ลักษณะเกี่ยวกับเกย์เป็นการหยิบยกเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตเกย์มานำเสนอเท่านั้น และส่วนใหญ่จะ เน้นไปที่ความตลก เสข หรือความเศร้าโศกของชีวิตเกย์ นำเรื่องที่สังคมสนใจเอามาขาย หรือเป็น ตัวเสริมอื่นๆ ซึ่งยังไม่ครอบคลุมทุกด้านของชีวิตเกย์ เลือกเฉพาะจุดที่ขายได้ออกมาทำ ไม่ได้ทั้ง ชีวิตของเกย์ บางเรื่องก็เสนอเนื้อหาภาพยนตร์ของเกย์ในสื่อมาในแง่ลบก็มี เช่น เป็นตัวร้าย จี้อัจฉา จอมวางแผน เป็นต้น ภาพยนตร์เกย์ ส่วนใหญ่จะออกมาในแนว ในภาพยนตร์สะท้อนแคว้นชีวิต หรืออัตลักษณ์แค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น”

4.2 อัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย ได้ข้อมูลมาจาก

4.1.1 ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่ รับบทเป็นเกย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงพ.ศ.2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่องได้แก่ 1.ภาพยนตร์เรื่อง ตัดสู่วุ่น 2.ภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น 3.ภาพยนตร์เรื่องหอแต่หัวแตกแตก 4.ภาพยนตร์ เรื่องตุ๊กกี้ เจ้าหญิงขายกบ และ 5.ภาพยนตร์เรื่องหอแต่หัวแตกแตกหาวงขมิ โดยใช้เกณฑ์จากรายได้จากการ เข้าฉายติด 10 อันดับหนังทำรายได้สูงสุดในแต่ละปี ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง โดยจะนำเสนอผลการวิจัยแบบวิเคราะห์พรรณนา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ ได้ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ตัดสู่วุ่น

การแต่งกาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีนักแสดงรับบทเกย์ 2 คน คือ

เทียนมีการแต่งกาย เหมือนคนจีนสมัยโบราณ เช่น เสื้อคอจีน กางเกงขายาว ผ้าพันคอ รองเท้าหุ้ม ส้น แต่งกายเหมือนชายปกติ แต่จะใช้องค์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกว่า เป็นเกย์ เช่น พัด หรือขนนก

ภาพที่ 4.1 ภาพการแต่งกายใช้องค์ประกอบอื่นที่ช่วยให้บ่งบอกว่า เป็นเกย์

ภาพที่ 4.2 ภาพการแต่งกายใช้องค์ประกอบอื่นที่ช่วยให้บ่งบอกว่าเป็นเกย์

เพื่อนตัวเอกที่เป็นเกย์ (โก๊ะดี) จะมีการแต่งกาย แต่งหน้า ทำผมคล้ายผู้หญิง เช่น แต่งหน้าทำผม ใส่กระโปรง ใช้เครื่องประดับของผู้หญิง เช่น ที่ติดผม คัมพู สร้อยคอ

ภาพที่ 4.3 ภาพองค์ประกอบอื่นที่ช่วยให้บ่งบอกว่าเป็นเกย์

กริยาท่าทาง

เขียนต้องคอยเก็บกริยาท่าทางของเกย์ เช่น อาการแสดงออกคล้ายผู้หญิง การเดิน การยืน การนั่ง ซึ่งโดยปกติแล้ว จะเป็นคนที่รักสวยรักงาม ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างแลผิวพรรณ

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงออกคล้ายผู้หญิง

โก๊ะดี มีการแสดงออกทางกริยาท่าทางคล้ายผู้หญิง ทั้งการเดิน การยืน ทุกอย่างจะมีการแสดงออกเหมือนผู้หญิง

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงออกคล้ายผู้หญิง

การแสดงออกทางความคิด

เขียนหาทางคิดปกปิดความลับเรื่องการแสดงออกทางเพศของตนเองจากศัตรูที่คอยบ่อนทำลายกลุ่มของตน และยังมีความคิดในการปกปิดเรื่องเพศ เช่น ในฉากที่ต้องทำใจกับความรักที่ต้องฝืนให้รักผู้หญิง ซึ่งเป็นลูกสาวของเส้นปอ แก้งของอาเต่า

โก๊ะดี คอยคิดหาทางช่วยเขียน และวางแผนช่วยเหลือการปกปิดความลับเรื่องสนธิมทางเพศของเขียน

การแสดงออกทางอารมณ์

เขียนทำจิตใจ เข้มแข็งเพื่อรอวันขึ้นรับตำแหน่งหัวหน้าแก๊ง และทำใจให้รักผู้หญิง โดยปกปิดแล้วมีอารมณ์อ่อนโยน ไม่ชอบความรุนแรง

โก๊ะดี จะมีอารมณ์ตลกขบขัน มีอารมณ์ตลกขบขันในทุกเรื่อง แม้แต่ในการวางแผนปกปิดทางเพศของเขียนยังมีมุขแสดงอารมณ์ตลกสอดใส่เข้าไปด้วย

บุคลิกภาพ

เขียน เป็น 2 บุคลิกภาพ คือเข้มแข็ง นักเลง คูดัน และบุคลิกภาพ กระตู่กระต้างคล้ายผู้หญิง มีการแสดงออกความต้องการทางเพศของเพศเกย์ เช่น ในฉากบางตอนเมื่อเขียนเห็นลูกน้องหรือชายหนุ่มก็แสดงอาการชอบ โดยส่งสายตา เป็นต้น

โก๊ะดีจะมีการแสดงออกทางบุคลิกภาพเหมือนผู้หญิง มีการวางตัวเหมือนผู้หญิง กระตู่กระต้าง ไม่มีการปกปิดบุคลิกภาพเกย์สาว แสดงออกอย่างเปิดเผย

การใช้ภาษา

เขียนใช้ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำคำที่หายากหรือคำพูดตลก เช่น ใช้คำเรียกเพื่อน เกี้ยว หล่อน ซึ่งบ้างก็มีคำหายาก เช่น คำคำทอ แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าบุคคลที่ต้องการปกปิดเรื่องเพศของตนเอง ก็จะใช้ภาษาปกติทั่วไป

โก๊ะดีใช้ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำคำที่หายาก เช่น อีสด อีควาย หรือคำพูดตลก ซึ่งส่วนใหญ่มีคำหายาก และแฝงมุขตลกที่ทำให้จำ

2. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น

การแต่งกาย

บทก๊วยในเรื่องจะเป็นนักเรียนมัธยมชายคนหนึ่ง แต่งกายชุดนักเรียนมัธยมชาย แต่จะใช้อุปกรณ์อื่นเป็นของผู้หญิง เช่น กระเป๋าสาน หรือใส่เครื่องประดับของผู้หญิง เช่น กระเป๋า สร้อยคอ

ภาพที่ 4.6 ภาพแต่งกายใช้อุปกรณ์อื่นเป็นของผู้หญิง

กริยาท่าทาง

กริยาท่าทางที่แสดงออกค่อนข้างเหมือนผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการยืน การเดิน การวิ่ง การพูด จะเลียนแบบผู้หญิง เช่น ดินบีดกัน เวลาพูดจะจิบปากจิบคอ เป็นต้น

การแสดงออกทางความคิด

ไม่ได้แสดงออกทางความคิดมากนักเพราะยังอยู่ในวัยเรียนช่วงมัธยม มีเพียงความคิดแบบวัยรุ่นที่มีต่อคาราที่ตนเองชื่นชอบ

การแสดงออกทางอารมณ์

มีอารมณ์คล้ายผู้หญิง ร่าเริง สดใส อารมณ์ดี ตลก

บุคลิกภาพ

แสดงออกเหมือนตนเองเป็นเด็กผู้หญิง บุคลิกลักษณะคล้ายผู้หญิงทั้งที่ตนเองแต่งตัวเป็นเด็กมัธยมชาย

ภาพที่ 4.7 ภาพบุคลิกลักษณะแสดงออกคล้ายผู้หญิง

การใช้ภาษา

มีการใช้ภาษาและสำเนียงเลียนแบบผู้หญิง เช่น มีคำลงท้ายคะ ขา มีคำหยาบคายบ้า เสียงดัง และคัดเสียงให้เหมือนเสียงของผู้หญิง ลงท้ายประโยคคำพูดใช้คำว่า “นะยะ”

3. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง หอแต้วแตกแหกกระเจิง

การแต่งกาย

ภาพที่ 4.8 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

พัชราภา (จาตุรงค์) แต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเป็นผู้หญิงย้อนยุค ส่วนในภาคยุคปัจจุบันแต่งกายเน้นสีฉูดฉาดและใช้เครื่องประดับเยอะ เช่น สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหูที่ติดผม

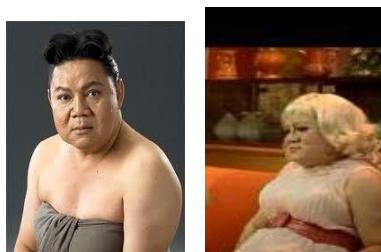
ภาพที่ 4.9 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

อภิษฎา (เอกชัย) แต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเป็นผู้หญิงย้อนยุค ในยุคปัจจุบันเน้นสีฉูดฉาดและใช้เครื่องประดับเยอะ เช่น สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหู ที่ติดผม

ภาพที่ 4.10 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

ณอมลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) แต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเป็นผู้หญิงย้อนยุค ในยุคปัจจุบันเน้นสีฉูดฉาดและใช้เครื่องประดับเยอะ เช่น สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหู ที่ติดผม

ภาพที่ 4.11 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

แพนด้า (โกะตี้) แต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเป็นผู้หญิงย้อนยุค ในยุคปัจจุบันใส่ชุดนักเรียนมัธยม

ภาพที่ 4.12 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

พะยูน (ติก กลิ่นสี) แต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเป็นผู้หญิงย้อนยุค ในยุคปัจจุบันไม่เน้นสีสันทันจะใส่สีดำคล้ายแม่มดมีการใช้เครื่องประดับ

ภาพที่ 4.13 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

กริยาท่าทาง

พัชราภา (จาตุรงค์) แสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง การเดิน แต่ในบางครั้งก็มีอาการคล้ายผู้ชาย เช่น เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ จะมีการเตะ ต่อย หรือเมื่อมีการการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอด

อภิษฎา (เอกชัย) แสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง การเดิน แต่ในบางครั้งก็มีอาการคล้าย

ผู้ชาย เช่น เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ จะมีการเตะ ต่อย หรือเมื่อมีการการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอด

เฌอมาลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) แสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง การเดิน แต่ในบางครั้งก็มีอาการคล้ายผู้ชาย เช่น เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ จะมีการเตะ ต่อย หรือเมื่อมีการการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอด

แพนด้า (โก๊ะตี๋) แสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง การเดิน แต่ในบางครั้งก็มีอาการคล้ายผู้ชาย เช่น เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ จะมีการเตะ ต่อย หรือเมื่อมีการการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอด

พะยูน (ตึก กลิ่นสี) แสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง การเดิน แต่ในบางครั้งก็มีอาการคล้ายผู้ชาย เช่น เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ จะมีการเตะ ต่อย

การแสดงออกทางความคิด

พัชรภา (จาตุรงค์) จะมีความเป็นผู้นำในกลุ่ม แสดงออกทางความคิดแบบเป็นผู้นำ ใช้เหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ในการหาวิธีช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดคล้องความตกลงขบขันไปด้วยเสมอ

อภิษฎา (เอกชัย) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำ มีความคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดคล้องความตกลงขบขันไปด้วยเสมอ

เฌอมาลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำ มีความคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดคล้องความตกลงขบขันไปด้วยเสมอ

แพนด้า (โก๊ะตี๋) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำ มีความคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดคล้องความตกลงขบขันไปด้วยเสมอ

พะยูน (ตึก กลิ่นสี) มีแผนการเพื่อทำลายความสงบสุข มีการคิดและใช้แผนชั่วร้าย เพื่อหวังทำลายคู่ต่อสู้และมีการแก้แค้น

การแสดงออกทางอารมณ์

พัชรภา (จาตุรงค์) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกคำทอ

อภิษฎา (เอกชัย) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกคำทอ

เฌอมาลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกคำทอ

แพนด้า (โก๊ะตี้) มีความชื่นชอบผู้ชายในหอพักแสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกด่าทอ

พะยูน (ตึก กลิ่นสี) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธ โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย เมื่อถูกทำลายแผนการ หรือโกรธเมื่อถูกด่าทอ มีความลึกลับ ยากแก่แค้น มีการปกปิดเงื่อนไขความลับอารมณ์ร้าย

บุคลิกภาพ

พัชราภา (จาดูรงค์) มีความเป็นผู้นำ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์

อภิษฎา (เอกชัย) สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์

ณอมลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของเมื่อต้องมีการปะทะอารมณ์ก็จะด่าแบบผู้หญิง

แพนด้า (โก๊ะตี้) มีความชื่นชอบผู้ชายในหอพักแสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกด่าทอ

พะยูน (ตึก กลิ่นสี) ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์ บางครั้งแสดงออกแบบลึกลับ มีแผนการ ปกปิดอะไรบางอย่าง

การใช้ภาษา

พัชราภา (จาดูรงค์) ใช้ภาษาแบบมีความเป็นผู้นำ ใช้คำสั่งบ้างใช้คำหยาบคายและคำด่า เช่น อีสต์วี่ อีเหี้ย เป็นต้น ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู

อภิษฎา (เอกชัย) ใช้คำหยาบคายและคำด่า เช่น อีสต์วี่ อีเหี้ย เป็นต้น ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้

ณอมลย์ (อ.ยิ่งศักดิ์) ใช้คำหยาบคายและคำด่า เช่น อีสต์วี่ อีเหี้ย เป็นต้น ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้

แพนด้า (โก๊ะตี้) ใช้คำหยาบคายและคำด่า เช่น อีสต์วี่ อีเหี้ย เป็นต้น ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้

พะยูน (ตึก กลิ่นสี) ใช้คำหยาบคายและคำคำ เช่น อีสต์วี่ อีหี้ย เป็นต้น ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู ภาษาที่ใช้จะออกมาในแนวเสียดสี

4. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ตุ๊กกี้เจ้าหญิงขายกบ

การแต่งกาย

แต่งกายใช้เสื้อผ้าของผู้หญิง แต่งหน้า ทำผม เหมือนผู้หญิง ใส่เครื่องประดับของผู้หญิง

ภาพที่ 4.14 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

กริยาทำทาง

การแสดงกริยาทำทางต่าง ๆ เหมือนกับผู้หญิง เช่น การพูด การหัวเราะ การเดิน เป็นต้น
การแสดงออกทางความคิด

มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการเลือกเครื่องแต่งกาย เนื่องจากในเรื่องรับบทบาทเป็น ดีไซน์เนอร์ คอยจัดการและแนะนำเรื่องเครื่องแต่งกายให้กับเจ้าหญิง จึงแสดงบทบาทได้ดีในการเลือกเสื้อผ้าอย่างสร้างสรรค์และเลือกตามความเหมาะสมแก่องค์หญิง นอกจากเรื่องเสื้อผ้าแล้ว ยังมีความคิดเรื่องการเอาตัวรอด เห็นได้จากฉากที่ให้มาแปลงโฉมให้เจ้าหญิง แต่เมื่อเห็นเจ้าหญิงซึ่งมีสภาพไม่เหมาะสม ทางด้านรูปร่างและหน้าตา จึงปฏิเสธ แต่เมื่อทหารแสดงอาวุธ จึงทำการตกลงและเปลี่ยนกริยาทำทาง เต็มใจและพร้อมที่จะแปลงโฉมเจ้าหญิง

ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการเลือกเครื่องแต่งกาย

การแสดงออกทางอารมณ์

คุณเจียวบางครั้งเมื่อมีความไม่พอใจ หรือเห็นอะไรที่ไม่เหมาะสม แต่บางครั้งก็มีการแสดงอารมณ์ตก

บุคลิกภาพ

กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไว รักสวยรักงาม มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เช่น เมื่อชุดที่เจ้าหญิงใส่แล้วใหญ่เกินไป ก็แก้ไขพอดีกับรูปร่างของเจ้าหญิงได้เป็นอย่างดี

การใช้ภาษา

มีการใช้คำราชาศัพท์ แต่แฝงด้วยมุขตลกและคำเสียดสี เนื่องจากในเรื่องต้องใช้คำราชาศัพท์กับเจ้าหญิง แต่เมื่อพูดกันระดับเดียวกันก็ใช้ภาษาปกติแต่ก่อนใช้ภาษาส่อเสียด เช่น “ชั้นไม่ได้มารับจ้างฆ่าปลวก ชั้นมารับจ้างแต่งตัวให้เจ้าหญิง”

5. ภาพยนตร์ไทยเรื่อง หอแก้วแหวกซิมิ

การแต่งกาย

การแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง สีสันฉูดฉาด ใส่เครื่องประดับของผู้หญิง เครื่องแต่งกายหลากหลายและสร้างสรรค์ เปลี่ยนชุดบ่อย เช่น นางสาวไทย 4 ปี ชุดว่ายน้ำ

ภาพที่ 4.16 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

แต้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) แต่งหน้าและแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง สีน้ำตาลขนาด ใส
เครื่องประดับของผู้หญิง เช่น สร้อยคอ ที่ติดผม ต่างหู เครื่องแต่งกายหลากหลายและสร้างสรรค์
เปลี่ยนชุดบ่อย เช่น ชุดไทย ชุดว่ายน้ำ

ภาพที่ 4.17 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

ภาพที่ 4.18 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) แต่งหน้าและแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง สีน้ำตาลขนาด ใส
เครื่องประดับของผู้หญิง เช่น ใส่อสร้อย ใส่มงกุฎ สวมหมวกเครื่องแต่งกายหลากหลายและ
สร้างสรรค์ เปลี่ยนชุดบ่อย เช่น ชุดไทย

ภาพที่ 4.19 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) แต่งกายเลียนแบบผู้หญิง สีสันฉูดฉาด ใส่เครื่องประดับของผู้หญิง เช่น สร้อยคอ ที่ติดผม ตุ่มหู เครื่องแต่งกายหลากหลายและสร้างสรรค์ เปลี่ยนชุดบ่อย เช่น ชุดไทย ชุดเพื่อนเจ้าสาว

ภาพที่ 4.20 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

แพนเล็ก (โก๊ะตี้) แต่งกายเลียนแบบผู้หญิง สีสันอุดมคติ ใส่เครื่องประดับของผู้หญิง
เครื่องแต่งกายหลากหลายและสร้างสรรค์ เปลี่ยนชุดบ่อย เช่น ใส่ชุดแต่งงาน ชุดว่ายน้ำ เป็นต้น

ภาพที่ 4.21 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) แต่งกายเลียนแบบผู้หญิงและแต่งกายเป็นชายด้วย ถ้าแต่ง
กายเป็นหญิงจะใช้เครื่องประดับเยอะ เช่น สร้อยคอ คัมพู ที่ติดผม เป็นต้น

ภาพที่ 4.22 ภาพการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

กริยาท่าทาง

แต้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) มีการแสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง เช่น การเดิน การพูดคุย มี
การแสดงอาการกลัว มักจะส่งเสียงวิ๊ววิ๊ว มือไม้กรีดกราย แต่ถ้ามีการต่อสู้โดยบางครั้งมีท่าทาง
คล้ายผู้ชาย ใช้การเตะ ต่อย เป็นต้น

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) มีการแสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง เช่น การเดิน การพูดคุย มี
การแสดงอาการกลัว มักจะส่งเสียงวิ๊ววิ๊ว มือไม้กรีดกราย แต่ถ้ามีการต่อสู้โดยบางครั้งมีท่าทาง
คล้ายผู้ชาย ใช้การเตะ ต่อย เป็นต้น

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) มีการแสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง เช่น การเดิน การพูดคุย มีการแสดงอาการกลัว มักจะส่งเสียงวิ๊ววิ๊ว มือไม้กรีดกราย

แพนเค้ก (โก๊ะตี้) มีการแสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง เช่น การเดิน การพูดคุย มีการแสดงอาการกลัว มักจะส่งเสียงวิ๊ววิ๊ว มือไม้กรีดกราย แต่ถ้ามีการต่อสู้โดยบางครั้งมีท่าทางคล้ายผู้ชาย ใช้การเตะ ต่อย เป็นต้น แต่จะมีความกระฉับกระเฉงเมื่อมีการต่อสู้ เช่น สามารถนั่งจวบจนอากาศได้

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) มีการแสดงกริยาอาการเหมือนผู้หญิง เช่น การเดิน การพูดคุย มีการแสดงอาการกลัว มักจะส่งเสียงวิ๊ววิ๊ว มือไม้กรีดกราย แต่ถ้ามีการต่อสู้โดยบางครั้งมีท่าทางคล้ายผู้ชาย ใช้การเตะ ต่อย เป็นต้น

การแสดงออกทางความคิด

แต้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) มีความเป็นผู้นำ คอยคิดหาทางออกหรือแก้ปัญหา แก้ไขสถานการณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น การหาหนทางช่วยเหลือเพื่อนเมื่ออยู่ในช่วงคับขัน

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำ มีความคอยคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดแทรกความตลกขบขันไปด้วยเสมอ

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำ มีความคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดแทรกความตลกขบขันไปด้วยเสมอ มีความคิดแย่งผู้ชายของเพื่อน แต่ไม่ได้คิดร้ายถึงขนาดทำร้ายคนอื่น

แพนเค้ก (โก๊ะตี้) วิเคราะห์เหตุผลจากความคิดของผู้นำและบางครั้งมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น การหาวิธีการต่อสู้กับศัตรู มีความคิดช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน แต่การแสดงออกทางความคิดจะสอดแทรกความตลกขบขันไปด้วยเสมอ มีความคิดที่จะปกป้องช่วยเหลือคนที่ตนเองรัก เช่น ช่วยเหลือแฟนของตนจากการทำร้ายจากกลุ่มมนุษย์หมาป่า

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) มีการวางแผนการ คิดถึงการทำร้ายผู้ที่รู้ความลับ ร่วมมือกับเจ้าของหอพัก วางแผนฆ่าผู้ที่ล่วงความลับ และมีอารมณ์หึงหวง

การแสดงออกทางอารมณ์

แต้ว (จาตุรงค์ มกจ๊ก) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกค่าทอ

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) แสดงอารมณ์ขันและอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกค่าทอ

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) แสดงออกถึงการชอบผู้ชาย ตลกขบขัน สนุกสนานแสดงอารมณ์ขัน และอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจน เช่น โกรธเมื่อถูกทำร้ายร่างกาย หรือโกรธเมื่อถูกด่าทอ

แพนเค้ก (โก๊ะตี๋) ตลกขบขัน บ้างมีอารมณ์หึงหวง และแสดงออกอย่างหยาบคาย เช่น การแพนเค้ก (โก๊ะตี๋) ใช้เท้าถูสบู่ให้การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) เมื่อหึงที่การ์ตูนแย่งผู้ชายของตน เป็นต้น

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) มีการแสดงออกทางอารมณ์หลากหลาย เช่น โกรธ โมโห ตลกขบขัน บ้างมีอารมณ์หึงหวง และแสดงออกอย่างหยาบคายบุคลิกภาพ

แต้ว (จตุรงค์ มกจ๊ก) มีบุคลิกภาพร่าเริง เป็นคนสนุกสนาน มีความเป็นผู้นำ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) มีบุคลิกภาพร่าเริง เป็นคนสนุกสนาน ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) มีบุคลิกภาพร่าเริง เป็นคนสนุกสนาน มีความเป็นผู้ตาม ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง

แพนเค้ก (โก๊ะตี๋) มีบุคลิกภาพร่าเริง เป็นคนสนุกสนาน มีความเป็นผู้นำ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้าง เช่น เมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) โหดร้าย เป็นคนดุร้าย เหมือนปิดบังความลับการใช้ภาษา

แต้ว (จตุรงค์ มกจ๊ก) ใช้คำหยาบคายและคำคำต่าง ๆ นานา ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู มีคำด่าทอหยาบคาย เช่น อีสัตว์ อีเวย

มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) ใช้คำหยาบคายและคำคำต่าง ๆ นานา ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้ มีคำด่าทอหยาบคาย

การ์ตูน (อ.ยิ่งศักดิ์) ใช้คำหยาบคายและคำคำต่าง ๆ นานา ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้

แพนเค้ก (โก๊ะตี๋) ใช้คำหยาบคายและคำคำต่าง ๆ นานา ใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู อีเจ้ มีคำด่าทอหยาบคาย เช่น อีสัตว์ อีคางคก

สวนสวาท (มดดำ คชาภา) ใช้คำหยาบคายและคำคำต่าง ๆ นานา ใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู มีคำคำทอหยาบคาย

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้เชี่ยวชาญ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และอัตลักษณ์ของเกย์ที่แท้จริงในสังคมไทย

การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ มองว่าการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเลียนแบบมาจากการแต่งกายของเกย์ในสังคมนั่นเอง แต่อาจจะเพิ่มเติมสีสัน หรือความเวอร์รี่ให้มากกว่าความเป็นจริง

“ทั้งในภาพยนตร์และในสังคมไม่แตกต่างกันมาก เพราะจากชีวิตเกย์ในสังคม ภาพยนตร์ต้องสะท้อนชีวิตจริงของสังคม ฉะนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องไปดูว่า เกย์ในสังคมเค้าแต่งตัวกันอย่างไร บุคลิกท่าทางเป็นอย่างไร เค้าก็ต้องเลียนแบบจากเกย์ในสังคม แต่แน่นอนที่ในภาพยนตร์ต้องทำให้เวอร์รี่ขึ้น คือให้มันเกินจริง ในสังคมเกย์จะไม่แต่งเวอร์รี่เหมือนในหนังแต่ในภาพยนตร์ต้องการให้คนดูเกิดจินตนาการ เกิดภาพที่ชัดเจน ฉะนั้น ถ้ามองว่าชีวิตจริงในสังคมแตกต่างกันมัย ไม่แตกต่าง แต่ในภาพยนตร์จะทำให้ดูเข้มข้นขึ้นให้มีความชัดเจนมากขึ้น ” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

“ในภาพยนตร์มี 2 อย่างคือ เค้าสร้างหรือเค้าสะท้อน เช่น ถ้าเป็นเกย์แต่งกายค่อนข้างรักรูป เสื้อผ้ามีลวดลาย หุ่นดีๆ จะพอนึกออกว่าถ้าคนเป็นเกย์ต้องแต่งกายแบบนี้ ในหนังก็จะเป็นแบบเดียวกัน ภาพของความเป็นจริงกับภาพในหนังก็เป็นแบบเดียวกัน ในหนังก็จะเลียนแบบตามเกย์ในสังคมที่เค้าแต่งกายกัน ” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,7 สิงหาคม 2555)

ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์มองว่าส่วนใหญ่การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยจะแต่งกายให้ดูแรงๆ เวอร์รี่ มากกว่าปกติทั่วไป

“ถ้าพูดถึงการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ ต้องดูตลาดหรรษา เพราะว่าเกย์เป็นอะไรที่ไม่เหมือนชาวบ้านทั่วไป ค่อนข้างแรง ต้องแต่งตัวให้แรงเข้าไว้ เพราะตามชีวิตจริงก็แรงอยู่แล้ว ให้ดูขำๆ น่ารักๆ ” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“ที่เห็นคือพยายามให้มันเวอร์รี่ พยายามให้ไม่ใช่คนปกติ เพราะในสังคมที่มองมาเค้าก็มองว่าเกย์ไม่ใช่คนปกติอยู่แล้ว พอเอามาใส่ในหนังก็จะพยายามให้ผิดปกติให้มากที่สุด ซึ่งปกติคนเค้าไม่แต่งตัวกันขนาดนี้ ต้องแต่งตัวเวอร์รี่กว่าปกติเพราะว่านั่นคาแรคเตอร์ให้เด่นชัดว่าเป็นเกย์ต้องผิดปกติ ” (ชัยญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล ,22 กุมภาพันธ์ 2555)

ในขณะเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญมองว่าการแต่งกายของเกย์ในสังคมไทยแตกต่างจากภาพยนตร์ไทย ที่ไม่สามารถแต่งกายได้เยอะหรือเวอร์มาก ๆ ได้ตลอดเวลา แต่บางครั้งก็ต้องขึ้นอยู่กับความเป็นเกย์ในแต่ละประเภทที่จะมีการแต่งกายในลักษณะของตนเองแตกต่างกันไป แต่ในภาพยนต์มักจะแต่งในทิศทางเดียว ไม่ได้แบ่งแยกตามประเภทของเกย์มากนัก

“ในเรื่องของการแต่งกายในภาพยนต์ต้องเน้นในการสื่อสาร เพื่อสร้างให้ชัดเจน ดังนั้น อาจต้องเยอะมากกว่าปกติ หลุดโลก และต้องแตกต่างจากเพศชายและหญิงอย่างชัดเจน ซึ่งภาพในชีวิตจริงกับภาพในสังคมมันเชื่อมโยงกัน ควรคิดว่าการนำเสนอภาพยนต์เป็นการนำเสนอ มุมมองที่น่าสนใจ แต่มักจะเข้าใจว่ามันเป็นแบบนี้” (ดนัย ถินจรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“ถ้ามองในภาพยนต์จะรู้เลยว่าคนนี้เป็นเกย์ เพราะการแต่งกายค่อนข้างแรงๆ หน่อย ซึ่งมันไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง แต่งหน้าจัด ไม่ว่าการแต่งกายหรือแต่งหน้าจะจัดเกินไป มันแตกต่างจากวิถีชีวิตของเกย์ในสังคมจริงๆ ในภาพยนต์สะท้อนแค่วิถีชีวิตหรืออัตลักษณ์แค่ส่วน ดังนั้น ในภาพยนต์ส่วนมากที่เราเห็น จะเห็นแค่มุมเดียว ดังนั้น จะทำอย่างไรให้คนทั่วไปรับรู้ เข้าใจ ผู้ผลิตภาพยนต์ควรเข้าใจด้วย บางทีคนผลิตหนังไม่ได้เข้าใจ” (ธนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

การใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนต์ไทยและเกย์ในสังคม

นักวิชาการ เห็นว่าการใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนต์ไทยและเกย์ในสังคมคล้ายกับการแต่งกายที่ภาษาของเกย์ในภาพยนต์ไทยเลียนแบบมาจากภาษาของเกย์ที่ใช้ในสังคมนั่นเอง แต่บางส่วนมักจะเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของเกย์ที่แตกต่างจากภาษาทั่วไปของชายหญิงปกติ

“การใช้ภาษาก็เช่นเดียวกัน หนึ่งก็ต้องถอดแบบมาจากชีวิตจริง แต่หนึ่งก็จะทำให้ดูตัดจืด มีจริตจกร้าน ใส่สำเนียงใส่เสียงให้มันดูโอเวอร์แอดคิง ภาษาชาวบ้านเค้าเรียกกระแฉะกระแฉะมาก ชีวิตจริงเค้าไม่ได้เป็นขนาดนั้นหรอก แต่อย่างไรก็ตามถ้าในสังคมของเกย์ที่เปิดเผย และอยู่ในกลุ่มของเพื่อนเค้าก็จะใช้คำหยาบมากกว่าในภาพยนต์ เพราะในภาพยนต์จะมีกฎหมาย กั้น จะมีการเซนเซอร์ ใช้คำหยาบคายเกินไปไม่ได้ ใช้คำลามกมากเกินไปก็ได้ แต่ในชีวิตจริงถ้าเกย์อยู่ในกลุ่มของเค้าเอง พวกนี้จะใช้ภาษาหยาบคาย ชอบพูดถึงอวัยวะเพศของผู้ชาย ซึ่งเค้าก็กล้าที่จะพูด แต่แน่นอนถ้าอยู่ในสังคมคนที่ไม่รู้จักกัน คนพวกนี้ก็จะระมัดระวัง หลีกเลียงคำเหล่านี้ ทั้งในชีวิตจริงและในภาพยนต์ถามว่าใครบัญญัติศัพท์มากกว่ากัน บอกได้ว่าในชีวิตจริงเกย์จะบัญญัติศัพท์ได้มากกว่า แล้วในหนึ่งก็จะไปเลียนแบบศัพท์เหล่านั้นมา น้อยรายจะเห็นหนึ่งสร้างศัพท์แล้วเกย์ในสังคมจะนำไปใช้ ส่วนใหญ่จะเป็นสังคมเกย์สร้างศัพท์ขึ้นมาแล้วภาพยนต์เอาไป

ใช้ อันนี้ตรงกันข้ามกับสังคมของผู้หญิงทุกๆ ไป ในหนังมันจะสร้างศัพท์ขึ้นมาแล้วผู้หญิงจะหยิบศัพท์ในหนังมาใช้เป็นต้น” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

“เมื่อพูดถึงเพศสภาพที่ไม่ใช่ชายหญิงแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกอะไรก็จะต้องเปลี่ยนแปลงไป เกย์จะมีภาษาอีกแบบ ชายจริงหญิงแท้ก็จะมีอีกแบบ แต่พื้นฐานภาษาที่ใช้ทั่วไปก็จะเหมือนกัน จะแปลกแตกต่างตรงที่เกย์จะมีศัพท์เฉพาะกลุ่มมากกว่า” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ คุณพจน์ มองว่าเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปในสังคม แต่ คุณชญ์วาริน กลับมองว่าในภาพยนตร์มักจะใช้ภาษาที่ดูรุนแรง หยาดคายมากกว่าในสังคมทั่วไป

“เป็นภาษาที่พูดกันอยู่ทุกๆ ไป ถึงแม้จะมีคำกัน ก็เป็นภาษาที่คนธรรมดาใช้กันอยู่แล้ว อย่าง มึง กู อี..อะไรอย่างนี้ ก็เป็นอะไรที่พูดกันในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เป็นภาษาชาวบ้าน ถ้าตรงใจคนดูคนดูก็ชอบ” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“ต้องดัดจริตเกินจริง ต้องพูดจาหยาดคาย คำกันเหมือนอยู่ตลาด คนในตลาดเค้าคำกันซึ้งซึ้ง แต่ในตลาดบางทีไปเค้าก็ไม่คำกันอย่างนั้นก็มี แต่จะถูกบอกไว้ว่าคำแบบนี้ต้องอยู่ในตลาด ซึ่งจริงๆ แล้วผู้ดีพูดแบบนี้ก็มี เกย์ในหนังต้องดัดจริตมากๆ พูดจาต้องตลก สองแง่สามง่าม หยาดคาย คำโดยเอาวิยะเพศมาคำเป็นหลัก พยายามชี้ให้คุณคิดปกติ ส่วนมากจะเป็นในแง่ไหนหมด ถ้าในบทพระเอกนางเอกจะพูดคำหยาดไม่ได้ ก็จะ โยนให้เกย์กระเทยพูด “(ชญ์วาริน สุชะพิสิทธิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ มองว่าการใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคมไม่ได้แตกต่างกัน แต่ด้วยความที่เป็นเกย์จึงถูกมองว่าใช้ภาษาที่หยาดคายและรุนแรงมากกว่าเพศอื่น ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์จึงดูรุนแรงและหยาดคายค่อนข้างมาก

“มีคนบอกว่าเกย์มีสมองส่วนผลิตภาษา การแสดงออกทางภาษาของเกย์ ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเกย์ก็มีตัวตนและมีพื้นที่ในสังคม และยอมแสดงให้รู้ว่ามี ความแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ภาษาที่เกย์จะหยิบยกมาใช้ นั้น มักจะเป็นในแนวทางเดียวกัน สังคมมักจะชิน ในส่วนของภาษาที่ตลกขบขัน เสรี หยาด ทะลึ่งซึ่งซึ่งเห็นได้ชัด” (ดนัย ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์ก็เหมือนเรื่องการแต่งกาย มันเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเกย์ที่เอามาขาย เพราะไม่ใช่เกย์ทุกคนที่จะพูดแบบนี้ ไม่ใช่เกย์ทุกคนจะชอบพูดแบบนี้ ส่วนมากในการนำเสนอเรื่องภาษาก็มักใช้ภาษากัดจิก จะไม่ใช่แรงกำลังต่อสู้ แต่จะใช้ภาษากัดจิก เป็นเหมือนมุมที่มองว่าเป็นการตีตรามากกว่าไม่ได้สื่อ โดยการสร้างสรรค์ ... ส่วนภาษาของเกย์ในสังคมมันมีนวัตกรรมทางภาษาเยอะมาก มีการครีเอท มีคำศัพท์ของเกย์เยอะ สืบทอดเลียนแบบกันมา เฉพาะ

กลุ่มเป็นคำที่ใช้เฉพาะกลุ่ม ดังนั้น ภาษาที่หนังนำมาใช้ก็นำมาจากวิถีชีวิตด้วยอย่างหนึ่ง อีกอย่างคือหนังสร้างสรรค์ภาษาออกมาแล้วคนดูนำมาใช้ เช่น ประโยคเด็ด เวลาไปดูหนังแล้วก็เอามาใช้ต่อ” (ชนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

กริยาท่าทางของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

นักวิชาการ มองว่าขึ้นอยู่กับเกย์ประเภทไหน ถ้าเป็นเกย์ที่เปิดเผย หรือเกย์ควีน กระเทย ที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิง ในหนังและชีวิตจริงจะเหมือนกัน แต่ถ้าเป็นเกย์ที่ไม่เปิดเผย เช่น เกย์คิง เกย์ที่เป็นผู้ชาย ในหนังจะแสดงออกมากกว่าชีวิตจริง แต่ในขณะเดียวกันในหนังสามารถแสดงออกได้ชัดเจนและมากกว่าชีวิตจริงในสังคมมาก

“ต้องขึ้นอยู่กับเกย์ประเภทไหน ถ้าเป็นเกย์ที่เปิดเผย เค้าเรียกเกย์ควีน กระเทย ที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิง อันนี้ไม่ต่าง ในหนังอย่างไร ชีวิตจริงก็เป็นอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นเกย์ที่เป็นพวกเกย์แอบคือไม่เปิดเผยตัวเอง เช่น เกย์คิง เกย์ที่เป็นผู้ชาย คือรับบทบาทเป็นสามีพวกนี้ในหนังจะแสดงออกมากกว่าชีวิตจริง ในชีวิตจริงคนพวกนี้จะไม่แสดงออก ฉะนั้นจากหนังก็ต้องเลียนแบบชีวิตจริง” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

“ต้องดูดีเสมอ แสดงออกอะไรก็ต้องดูดี ดูเนียบ ในสังคมก็จะมีที่ว่าเกย์คนนั้นเค้าเปิดเผยตัวหรือเปล่า ถ้ายังปกปิดก็ต้องแอบซ่อนกริยาท่าทางไว้ให้เป็นผู้ชายปกติมากที่สุด แต่ในภาพยนตร์จะแสดงออกทางกริยาท่าทางได้เต็มที่ เพราะเนื้อหาส่วนมากเกย์ในภาพยนตร์ไม่ต้องปกปิดสถานภาพทางเพศ สามารถแสดงออกทางกริยาอาการได้เต็มที่” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ผู้กำกับภาพยนตร์ คุณพจน์ฯ บอกว่า “กริยาท่าทางของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย และเกย์ในสังคมเป็นกริยาจากชีวิตจริงอยู่แล้ว ชีวิตจริงเป็นอย่างไร ในหนังก็เป็นอย่างนั้น จะไม่ค่อยสร้างแบบเวอร์ ๆ ส่วนมากนักแสดงของพี่จะเป็นนักแสดงชายแท้แต่รับบทบาทเป็นเกย์เป็นกระเทย ก็เล่นได้เหมือนจริง กริยาท่าทางก็เป็นปกติของชีวิตเกย์ชีวิตกระเทย” (พจน์ อานนท์, สัมภาษณ์ 16 มีนาคม 2555) แต่คุณธัญญ์วารินฯ กลับบอกว่า “กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์มักเกินจริง ดัดจริตเกินจริง เดินกรีดกราย แอคติ้งต้องเยอะ เล่นต้องใหญ่ บางทีตัวแสดงบางตัวที่มีความเรเคเตอร์ในจินตนาการก็ต้องแสดงออกเยอะกว่าในสังคมแท้จริง (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

ผู้เชี่ยวชาญมองว่า กริยาที่แสดงออกมามีลักษณะเหมือนคนทั่วไปแต่อาจมีความเป็นผู้หญิงบ้าง แต่ในภาพยนตร์จะยิ่งชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย

“กริยาที่แสดงออกมามักเห็นในรูปแบบเกย์ที่มีความเป็นผู้หญิงสูง หรือไม่ก็เป็นกระเทย ซึ่งการแสดงออกของเกย์ในปัจจุบันค่อนข้างซับซ้อน เพราะผ่านพัฒนาการทางความรู้สึกที่ซับซ้อน

หลายชั้น เช่น ร่างกายเป็นผู้ชายแต่การแสดงออกอ่อนหวานเหมือนผู้หญิง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เกย์จะเป็นแบบนั้นทั้งหมด ที่ชัด ๆ ก็เป็นผู้ชายแต่นุ่มนวล ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าเป็นผู้หญิงเลย หรือไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าต้องแต่งกายเหมือนผู้หญิง แต่ในการทำภาพยนตร์ ต้องการความชัดเจนในการสื่อสาร ไม่ต้องคิดเยอะ ภาพยนตร์บางเรื่องจึงถ่ายทอดออกมาให้เห็น โดยผ่านการแสดงกริยา เช่น การเดิน การนั่งเหมือนผู้หญิง ให้ตัวแสดงแสดงกริยาออกมาให้แตกต่างจากตัวแสดงชายจริง หญิงแท้” (ณัฏ ลิ้มจรัสรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“เวลามองในภาพยนตร์จะเห็นว่า เกย์ต้องมีกริยาท่าทางแรง ต้องดั่งดั่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตหรือผู้บริโภคจะมองเห็นแค่มุมนี้เท่านั้น แสดงว่าไม่เข้าใจอัตลักษณ์หรือวิถีชีวิตหรือเพศวิถีของเกย์ เพราะคนที่เกย์ก็มีวิถีชีวิตเหมือนชายหญิงทั่วไป ไม่ใช่ใช้คำว่าปกติหรือผิดปกติมาใช้ คำว่าทั่วไป เพราะขนาดผู้ชายแท้ ๆ ก็มีการแสดงออกทางกริยาท่าทางแตกต่างกันไป เกย์ก็มีการแสดงออกตามวิถีชีวิตเหมือนคนทั่วไป แต่อาจจะต่างในเรื่องของความชอบ เรื่องความชอบทางเพศที่แตกต่างกัน แต่กริยาท่าทางของเกย์มีความพิเศษในเรื่องของความเป็นชายที่มีความเป็นผู้หญิงอยู่ด้วย ก็จะมีกริยาท่าทางบางส่วนที่ออกมา และในบางกลุ่มเท่านั้น บางกลุ่มไม่มีความจำเป็นที่จะปกปิด ก็แสดงอาการออกมาได้อย่างอิสระ ดังนั้น เวลาภาพยนตร์สื่อออกมาก็จะเป็นแค่มุมหนึ่ง คนก็จะมองว่าถ้าดั่งดั่งก็จะเป็นเกย์ละ ส่วนเกย์ที่ไม่ได้เปิดเผยก็จะไม่มีกริยาท่าทางดั่งดั่ง เพราะมีสังคมเป็นตัวกำหนด มีบทบาททางเพศครอบคลุม เพราะกลัวไม่ได้รับการยอมรับ ก็ใช้วิถีชีวิตแบบคนทั่วไป และกริยาท่าทางจะแสดงออกมาเกิดจากหล่อหลอมจากสังคมด้วยส่วนหนึ่ง จากจิตสำนึกส่วนหนึ่ง ไม่ใช่อะไรเพียว ๆ ที่ว่าต้องเลียนแบบอย่างเดียว มันอยู่ในใจเค้าขึ้นอยู่กับว่าจะแสดงออกมาได้มากน้อยแค่ไหน” (ณชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

นักวิชาการ ดร.สมเดช มองว่าในภาพยนตร์เกย์สามารถแสดงออกได้เต็มที่ตามบทบาทที่ได้รับ แต่ในสังคมเฉพาะเรื่องบันเทิงเท่านั้นที่สามารถแสดงตัวตนได้เต็มที่ แต่เรื่องอื่นยังไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร ส่วน อ.สมเกียรติฯ มองว่าไม่ได้แตกต่างกันมากนัก แต่ในภาพยนตร์มักจะแสดงออกด้านไลฟ์สไตล์มากกว่าเรื่องการเมือง

“ถ้าขอเปรียบเทียบการแสดงออกทางความคิดของเกย์ในชีวิตจริงและในสังคม ในภาพยนตร์จะแสดงออกทางความคิดตามสคริปต์ ตามบทที่ผู้กำกับเขียนหรือจากผู้สร้างบทผู้เขียนบทออกมาในบทบาทนั้น ในภาพยนตร์ก็จะสื่อออกมาในตัวประกอบ เพื่อนนางเอก ตัวอิจฉา ตัวร้าย ไม่มีทางเป็นบทเอก ยกเว้นว่าหนังเรื่องนั้นเป็นหนังเกย์โดยเฉพาะ เช่น หนังเรื่องช่างมันฉันไม่แคร์ เพลงสุดท้าย ก็จะได้เป็นตัวเด่นของเรื่อง” (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 กรกฎาคม 2555)

“ในภาพยนตร์เกย์ ก็ไม่ได้ไปแตะเรื่องความคิดทางการเมือง ส่วนมากจะแสดงออกทางความคิดเรื่องไลฟ์สไตล์ของเค้า เรื่องการเปิดตัว การไม่เปิดตัว เปิดเพศตัวเองแล้วจะถูกต่อต้านม๊ยะมากกว่า ก็จะมีอยู่ในเรื่องเดิมหัวข้อเดิม และมาในแนวตลกขบขัน” (สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 7 สิงหาคม 2555)

ผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่า “มักเป็นเรื่องราวแนวตลก ไม่เครียด อาจมีเรื่องของผู้ชายปะปนบ้าง

“คิดว่าจะน่าจะเป็นอะไรที่แสดงความคิดออกมาในแนวตลก ไม่ชอบแนวดราม่า ไม่ชอบเครียด สะท้อนให้เห็นอีกชีวิตหนึ่งของเกย์ บางคนอาจจะมองไม่เห็น เช่น แง่สนุกสนาน เราก็ทำภาพยนตร์ออกมา” (พจน์ อานนท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 16 มีนาคม 2555)

“เกย์ที่แสดงออกมาทางภาพยนตร์จะถูกเขียนให้สื่อออกมาจากคนเขียนเรื่อง จากผู้กำกับ ก็จะเป็นความคิดเกี่ยวกับเรื่องผู้ชายเสียส่วนใหญ่ เรื่องเพศ นอกนั้นยังไม่เห็นใครมานั่งเล่าชีวิตเป็นจริงเป็นจัง เช่น เรื่องการทำงาน หรือการต่อสู้ชีวิต ร้ายและแรงอาจจะสืบเนื่องมาจากคำตำหนิติถูกขบคิดว่าร้ายจริงจังของเกย์ จะเห็นความตลกมากกว่าที่จะเห็นความอาฆาตแค้น วางแผนจะคิดตลก สนุกสนานเฮฮา และก็เรื่องผู้ชาย” (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

ผู้เชี่ยวชาญ มองว่ามักจะแสดงออกมาในทิศทางที่รุนแรง ผิดธรรมชาติ จนทำให้ทุกคนมองไปว่าเกย์ต้องมีอารมณ์รุนแรง จึงถูกนำมาใช้ภาพยนตร์อย่างนั้น ที่ต้องร้าย รุนแรง หรือบ้าผู้ชาย

“ไม่ใช่แค่ในภาพยนตร์เท่านั้น ชีวิตจริงจากการทำงาน สิ่งเดียวที่ได้เห็นคือ มีอารมณ์รุนแรง ร้าย ซึ่งคิดว่าเป็นมายาคติ สิ่งที่เป็นความจริงถูกทำให้เสมือนเป็นความจริง ในขณะที่มีคนว่าเราก็ออมรับว่าเราร้าย จึงเชื่อว่ามันเป็นธรรมชาติ แต่จริงๆ มันไม่ใช่ธรรมชาติ ชายจริงหญิงแท้ก็มีร้าย บ้างก็ร้ายกว่าเยอะ แต่เกย์จะโดนเหมารวมเป็นเชิงๆ ไอ้ที่ร้ายก็มีแต่มันคงไม่ใช่ทั้งหมด มันไม่ใช่เรื่องจริงในสังคม ในแง่ของภาพยนตร์ ในการนำเสนอเกย์จะมาจากการเป็นจุดเปลี่ยนแปลงของเนื้อเรื่อง มันชัดเจน โดยคนธรรมดาดำเนินเรื่องเป็นปกติ ใครจะเป็นคนเปลี่ยนเรื่องก็ต้องเป็นเกย์ เปลี่ยนวิธีคิด จิกไปเลย ใช้ภาพลักษณ์ ใช้ความคิด เพราะการพัฒนาความคิดของเกย์มันแตกต่างจากความคิดของหญิงชายในระดับหนึ่ง เพราะหญิงชายจะถูกสอนมาตามกรอบ แต่เกย์เหมือนเด็กไม่ดี เด็กเกเร สอนให้เป็นผู้ชายยังไม่เป็น ดังนั้น ภาพยนตร์จะสะท้อนความคิดของเกย์ในด้าน คิดแหวก คิดเยอะก็เป็นได้ เพราะเกย์ถูกเรียนรู้ทางสังคมแตกต่าง เกย์จึงมีวิธีคิดที่ต่าง จะดีจะเลวไม่ใช่อยู่ที่เพศ มันอยู่ที่ความคิดนั้นเป็นสิ่งที่ดีและเลวกี่เท่ากัน” (ดนัย ลินจงรัตน์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 สิงหาคม 2554)

“เป็นทัศนคติของคนทำภาพยนตร์สื่อออกมา เพราะว่าจะนำมาเป็นจุดขาย ไม่ว่าจะเป็
 ความแรง การพูดจาลามก คิดอะไรแต่เรื่องผู้ชาย นิินทา จะมีไม่กี่เรื่องที่เก็แสดงออกทางความคิด
 ในภาพยนตร์ แต่มันเป็นส่วนน้อยมากในชีวิตจริง มันไม่ใช่ทั้งหมด มันเป็นไลฟ์สไตล์อย่างหนึ่ง
 ไม่ใช่ทั้งหมดของชีวิตเค้า การคิดเรื่องแบบนี้ของเกย์มันแค่ส่วนหนึ่ง เลี้ยวหนึ่ง ช่วงหนึ่งของชีวิต
 หรือของการใช้ชีวิตประจำวันของเค้า แต่มันยังมีการใช้ชีวิตอย่างอื่น เค้าต้องเลี้ยง ดูแล ใช้ชีวิต
 อย่างไร ต้องทำงานต้องคึ้นรนะไรอย่างไร การคึ้นรในอาชีพการเป็นอยู่ในสังคม สังคมเพื่อนฝูง
 เกย์ก็เยอะ สังคมเพื่อนฝูงหญิงชายมันก็มี มันก็ต้องมีความคิดอย่างจี้ จริงๆ มันมีเยอะในสังคม แต่ที่
 สื่อมาในภาพยนตร์มันเป็นการผลิตซ้ำความคิดเดิมๆ ว่า นึกถึงเกย์ก็ต้องบ้ำผู้ชาย ต้องจีบผู้ชาย
 ความคิดก็จะมีเท่านี้ และก็ซิงคิซิงคึ้น คือถ้าเรามองแต่ในภาพยนตร์ แต่ในชีวิตจริงมันเป็นแค่เศษ
 เลี้ยวหนึ่งซึ่งไม่ใช่ทั้งหมดเหมือนกัน เพราะว่าเกย์ก็ต้องคึ้นร แลยังมีแนวคิดแบบเกิดขึ้นในหนัง
 อีกนะ เพราะว่า ความคิดของเกย์ก็ยังยึดติด ยังมีกรอบของสังคมอยู่ เพราะไม่มีการนึกนอกกรอบ ”
 (ธนชัย ไชยสารี, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 17 สิงหาคม 2554)

ผลการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมี
 นักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ ทั้ง 5 เรื่อง จะเห็นได้ว่า อัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ส่วน
 ใหญ่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในระดับบุคคลและสังคมค่อนข้างชัดเจน เช่น จะมีลักษณะรู้
 รสนิยมทางเพศของตนเองอย่างเด่นชัด ไม่ว่าจะแต่งกายเหมือนผู้หญิง ชอบผู้ชาย ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม
 Transsexualism ส่วนอัตลักษณ์เกย์ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องนั้น โดยส่วนมากจะสามารถ
 แบ่งเกย์ได้เป็นสองกลุ่มหลักคือ นิยมแต่งกายแบบชายและนิยมแต่งกายเลียนแบบหญิง ซึ่งใน
 ภาพยนตร์จะสะท้อนได้เพียงสองลักษณะนี้เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า อัตลักษณ์ของเกย์ใน
 ภาพยนตร์ไทย จะปรากฏให้เห็นชัดใน 2 ลักษณะ นั่นคือ ลักษณะภาพสะท้อน เช่น การแสดงออก
 ทางอารมณ์หรือการแสดงออกทางบุคลิกภาพ โดยเกย์จะมีความร่าเริง สนุกสนาน ตลกขบขัน เป็น
 ดัน และอีกลักษณะคือภาพประกอบสร้าง ซึ่งภาพประกอบสร้างอาจมีความเหนือมากกว่าความจริง
 ค่อนข้างมาก เช่น แต่งกายแฟนซี และการแสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเกย์
 จะแต่งกายดี แต่จะไม่ค่อยเปิดเผย ซึ่งสามารถอธิบายอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยโดย
 วิเคราะห์จากภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องเป็นตารางได้ดังนี้คือ

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

อัตลักษณ์	ผลการวิเคราะห์
การแต่งกาย	การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยนั้น ถ้าเป็นเกย์ที่ยังนิยมแต่งกายเป็นชายอยู่ก็จะค่อนข้างเรียบหรูแต่ก็จะใช้องค์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกว่าตนเป็นเกย์ เช่น ในภาพยนตร์เรื่องต๊อดสู้ฟุด ผู้รับบทเกย์ จะใช้ พัด หรือขนนก หรือจากภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น ผู้รับบทเกย์ก็ยังแต่งกายเป็นนักเรียนชาย แต่จะใช้สร้อยคอ หรือ กระเป๋าหรือเครื่องประดับอื่น ๆ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นเกย์ประเภทที่นิยมแต่งกายเป็นหญิงแล้ว ส่วนมากในภาพยนตร์ไทยจะเน้นแต่งตัว แต่งหน้าเข้ม และทำผมเป็นหญิง เช่น ในภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้ เป็นต้น ผู้รับบทเกย์จะแต่งกายเลียนแบบหญิง แต่ในภาพยนตร์เรื่อง หอแต้วแตกแหวก ซิมิ และภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหกกระเจิง ผู้รับบทเกย์จะแต่งกายเน้นเสื้อผ้าสีสันฉูดฉาดและแต่งกายแฟนซีและใช้เครื่องประดับเยอะ ใส่สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหู ที่ติดผม เป็นต้น
กริยาท่าทาง	กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์ไทย จะมีกริยาท่าทางอาการแสดงออกคล้ายผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การยืน การเดิน การวิ่ง ซึ่งจะเห็นได้ในการรับบทเกย์ของภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวกซิมิ และหอแต้วแตกแหกกระเจิง เช่น จะเดินเหมือนผู้หญิง เวลาเดินจะยกสะโพก มือไม้กรีดกรายเวลาพูดหรือเวลาเดิน รวมถึงผู้รับบทเกย์ผู้เชี่ยวชาญเสื้อผ้าในภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้เจ้าหญิงขายกบทุกกริยาอาการจะเลียนแบบผู้หญิงทุกอย่าง แต่ในบางครั้งภาพยนตร์บางเรื่องก็มีการแสดงออกกริยาท่าทางของเกย์คล้ายผู้ชาย เช่น ในภาพยนตร์เรื่องต๊อดสู้ฟุด เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ หรือการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอดก็จะมีกริยาท่าทางเป็นแบบผู้ชาย
การแสดงออกทางความคิด	ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่ได้รับ ซึ่งบทบาทของเกย์ในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องนั้น ส่วนมากจะได้รับบทเป็นตัวร้ายหรือตัวตลก ถ้าเป็นตัวร้าย เช่น บทบาทของเกย์ในเรื่องหอแต้วแตกแหวกซิมิ ก็จะมีบทบาทแสดงออกทางความคิดของเกย์ที่มีความอาฆาตแค้น จะฆ่าคนที่ล่วงรู้ความลับของตน บ้างมีความคิดที่จะเพื่อทำลายความสงบสุข มีการคิดแผนชั่วร้ายเพื่อทำลายคู่ต่อสู้และมีการแก้แค้น อย่างในบทบาทของเกย์เรื่องต๊อดสู้ฟุด ก็จะมีการแสดงออกทางความคิดที่จะแก้แค้นให้แก่วีรชายที่ถูกทำร้ายจนพิการ แต่ในภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหกกระเจิงก็จะมีบทตลกขำขัน บทบาทของเกย์เป็นตัวตลกก็จะแสดงออกทางความคิดมาในรูปแบบที่ปนกับเรื่องขำขัน แต่บทบาททั้งหลายของเกย์

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

อัตลักษณ์	ผลการวิเคราะห์
	ในภาพยนตร์ไทยส่วนมากจะสะท้อนให้เห็นถึงความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ของเกย์ เช่น ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กก็เจ้าหญิงขายกบ ผู้ที่ได้รับบทเกย์ก็จะแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกชุดให้กับเจ้าหญิง แต่ไม่ว่าจะรับบทบาทใดก็ตามเกย์ก็จะแสดงออกทางความคิดมาในทางริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งสิ้น
การแสดงออกทางอารมณ์	แสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างหลากหลาย มีอารมณ์คล้ายผู้หญิง คือ ร่าเริง สดใส อารมณ์ดี แสดงอารมณ์ขัน หรือไม่ก็มีการแสดงอารมณ์โกรธ หึงหวง บ้างก็แสดงออกถึงความรักหรือความชอบ จะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่องปิดทองมใหญ่หัวใจว่าวุ่น ผู้รับบทเกย์จะมีความร่าเริง สดใส อารมณ์ดี ส่วนภาพยนตร์ในเรื่องตุ๊กก็เจ้าหญิงและห่อแก้วแตก แหวกซิมิ ก็ยังสอดแทรกอารมณ์ที่มีความชอบต่อเพศตรงข้าม เช่น ผู้รับบทเกย์จะชอบกอดผู้ชาย หรือไม่ก็แสดงอารมณ์ชอบผ่านสายตา เป็นต้น แต่ถ้ามองที่ได้รับเป็นตัวร้ายก็จะแสดงอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจนและค่อนข้างรุนแรง เช่น ภาพยนตร์เรื่องห่อแก้วแตก แหวกซิมิ ผู้รับบทเกย์ตัวร้ายก็จะแสดงออกทางอารมณ์โกรธ โดยแสดงออกทางสีหน้า ทางสายตา ทางภาษาและคำพูดและการกระทำเช่นจะฆ่าผู้ที่รู้ความลับและผู้ที่บุกรุก เป็นต้น
บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพของเกย์ กระตือรือร้นคล้ายผู้หญิง มีการแสดงออกความต้องการทางเพศ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้างเมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์ มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไวบางครั้งเสียงดัง เอะอะโวยวาย ชอบคัดเสียงให้เหมือนเสียงของผู้หญิง ภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง ผู้ที่ได้รับบทบาทเกย์จะมีบุคลิกภาพเป็นผู้หญิง
ภาษา	ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่ภาพยนตร์จะใช้ถ้อยคำภาษาเป็นคำคำที่หยาบคาย หรือคำพูดติดตลก ซึ่งส่วนใหญ่มีคำหยาบคายซึ่งแฝงมุขตลกที่ทำให้ขำ และภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องที่ศึกษานั้น ผู้รับบทเป็นเกย์มีการใช้ภาษาและสำเนียงเลียนแบบผู้หญิง เช่น มีคำลงท้ายคะ ขา บ้างใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ส่วนมากจะใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู จะมีภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวคือภาพยนตร์เรื่องตุ๊กก็เจ้าหญิงขายกบ จะใช้คำราชาศัพท์เนื่องจากต้องพูดและใช้คำราชาศัพท์กับเจ้าหญิง

4.3 อัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยแตกต่างจากเกย์ในสังคมไทย ได้มาจาก

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และอัตลักษณ์ของเกย์ที่แท้จริงในสังคมไทย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการ Focus Group ผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และอัตลักษณ์ของเกย์ที่แท้จริงในสังคมไทย ได้ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์

ลำดับ	ชื่อ	เพศ	อายุ (ปี)	การศึกษา	คุณลักษณะ	อาชีพ/ตำแหน่ง
1	นายก. (นามสมมุติ)	ชาย	30	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	ธุรกิจส่วนตัว
2	นายข. (นามสมมุติ)	ชาย	30	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	พนักงานขาย
3	นายค. (นามสมมุติ)	ชาย	30	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	ธุรกิจส่วนตัว(ค้าขาย)
4	นายง. (นามสมมุติ)	ชาย	27	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	สื่อมวลชน
5	นายจ. (นามสมมุติ)	ชาย	26	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	พนักงานบริษัทเอกชน
6	นายฉ. (นามสมมุติ)	ชาย	28	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	พนักงานบริษัท
7	นายช. (นามสมมุติ)	ชาย	30	ปริญญาโท	กลุ่มเกย์	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
8	นายซ. (นามสมมุติ)	ชาย	32	ปริญญาโท	กลุ่มเกย์	ธุรกิจส่วนตัว
9	นายณ. (นามสมมุติ)	ชาย	33	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
10	นายญ. (นามสมมุติ)	ชาย	26	ปริญญาตรี	กลุ่มเกย์	ธุรกิจส่วนตัว

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ มีดังนี้

ผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-33 ปี การศึกษาปริญญาตรี 8 คน และปริญญาโท 2 คน ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 4 คน พนักงานบริษัท 2 คน พนักงานขาย สื่อมวลชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือมีตัวละครเป็นเกย์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ พบว่า มีความหลากหลายในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือมีตัวละครเป็นเกย์ นายจ. อายุ 28 ปี พนักงานบริษัท นายช. พนักงานรัฐวิสาหกิจ อายุ 30 ปี นายช. เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว และ นายญ. อายุ 26 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ที่มองว่าในปัจจุบันดูดีขึ้นกว่าเดิม แต่ก็มีบางส่วนที่นำเสนอไปในทิศทางที่ค่อนข้างจะหยาบคาย ไม่ค่อยมีสาระ ส่วนใหญ่จะกลายเป็นตัวตลกสร้างสีสันมากกว่า

“การแสดงออกของเกย์ในภาพยนตร์สมัยนี้ ก็ทำให้เกย์ดูดีขึ้นมาภาพลักษณ์ที่ดีมากขึ้น ไม่เหมือนแต่ก่อนที่เกย์จะต้องทำตัวแรงสาวแต่งหญิงพูดจาไม่ดี ...แต่ก็ยังมียังบางเรื่องสะท้อนให้เห็นในเรื่องคำพูดที่หยาบคาย และเนื้อเรื่องจะไม่ค่อยมีสาระ จะเน้นตลก ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“เป็นการสื่อสารที่เป็นเสรี ไม่ปิดกั้นและส่วนมากเป็นตัวตลก ภาษาและการแต่งกายค่อนข้างแรง ควรมีบทบาทที่สร้างสรรค์ และช่วยเหลือสังคม ” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ภาพยนตร์ไทยรวมถึงสื่อมวลชนอื่น ๆ มักนำเสนอเกย์ในสื่อให้มีลักษณะตลกขบขันเป็นตัวสร้างสีสันในบางครั้ง อาจดูเหมือนเกินเลย ถ้าเส้นศักดิ์ศรีความเป็นคนของเกย์ไปบ้าง ” (พินายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันภาพยนตร์ทั่วไปเนื้อเรื่องทุกเรื่องส่วนใหญ่หนึ่งในนั้นจะต้องมีเพศที่ 3 หรือเกย์เข้ามาเกี่ยวข้องกัน โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าการแสดงออกของอัตลักษณ์เกย์ในภาพยนตร์ไทย นั้นมีเพื่อให้ความสนุกสนาน ดูแล้วเกิดความเพลิดเพลินไปกับตัวละครนั้น ๆ ” (นายญ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

นอกจากนี้ นายช.และ นายณ. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อายุ 33 ปี ยังแนะนำให้ผู้จัดหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำเสนอตัวตนหรืออัตลักษณ์ของเกย์ในมุมมองปกติเหมือนคนทั่วไปให้มากขึ้น รวมทั้งไม่นำเสนอในแง่ลบหรือทำให้เกย์ดูแย่ในสายตาคนทั่วไปในสังคม

“ถ้าเป็นไปได้ ก็อยากให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสื่อต่างๆ มีการนำเสนออัตลักษณ์ความเป็นเกย์ให้เหมือนกับในสังคมจริง ที่เกย์ก็คือประชากรทั่วไปของโลก อย่างเช่นในอดีตที่มีละครเรื่อง รักแปดพันเก้า ของค่ายเอ็กแซ็ค เคยทำเอาไว้” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ก็คิดว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย เพราะการที่สังคมยอมรับและมีการทำตัวละครให้เป็นเกย์มากขึ้นบางทีก็เป็นเหมือนการสนับสนุนให้คนเป็นเกย์กันมากขึ้น แต่ในเมื่อสื่อที่แสดงออกมาให้ประชาชนได้เห็น ผู้รับสื่อควรจะพิจารณาว่าอะไรดีหรืออะไรไม่ดี แต่บางทีสื่อที่ทำออกมาให้

ประชาชนได้ดูก็ค่อนข้างมีเนื้อหาที่รุนแรงเกินไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ไม่ควรมีการเปิดเผยหรือสร้างเรื่องราวประเภทนี้มากขึ้น เพราะเราเป็นคนไทยมีวัฒนธรรมไทยไม่ควรเอาอย่างหรือเลียนแบบชาวต่างชาติที่เขาเปิดเผยกันได้อย่างอิสระ สื่อควรจะทำอะไรให้พอดีพองามกับสังคมไทย” (นายณ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

มุมมองที่มีต่ออัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย และเกย์ในสังคมไทย

การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทย

กลุ่มเกย์ที่ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดยอมรับว่าในปัจจุบัน การแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของเกย์มีความชัดเจนและเปิดเผยมากขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก

“การแสดงออกของเกย์ไทยในปัจจุบันนั้นค่อนข้างจะชัดเจนมากขึ้น เมื่อเทียบกับสมัยก่อน อาจจะมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง สื่อก็ค่อนข้างมีผลเช่นกัน ในแง่ดีทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น แต่ในแง่เสียมันก็มีเช่นกัน คือ ในเรื่องความชัดเจนของเกย์แต่ละคนแตกต่างกันไป” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“เนื่องจากสังคมเปิดกว้างเรื่องเพศที่สาม ไม่ว่าจะเป็นสาวประเภทสองหรือเกย์ ทำให้เกย์ไทยในปัจจุบันกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีความชัดเจนในการแสดงออกทางเพศของตัวเองมากขึ้นจากระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป ที่ผ่านมา สังเกตได้จากการแต่งกายและกิริยาท่าทางที่แสดงออกอย่างชัดเจนในหลาย ๆ สื่อ เช่นละครภาพยนตร์ เป็นต้น” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันเนื่องด้วยการสื่อสารที่ไร้พรมแดนประกอบกับความรวดเร็วของเทคโนโลยีทำให้วัฒนธรรมรวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชายรักชายหรือที่เรียกว่าเกย์นั้นถูกแสดงและรับถ่ายทอดได้อย่างง่ายและรวดเร็วจากต่างประเทศหรือประเทศในแถบตะวันตกที่มีลักษณะเสรีภาพที่เคารพสิทธิส่วนบุคคลและไม่ได้ทำให้ใครเคียดรื้อน ซึ่งสังคมไทยนั้นได้เปิดรับสิ่งเหล่านี้มากขึ้นจนเริ่มชินกับการที่เกย์อยู่ในสังคมไทยโดยไม่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ การแสดงออกของเกย์จึงมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น อีกทั้งในแวดวงสื่อและสังคมต่างๆ ทุกชนชั้น เกย์จะมีความโดดเด่นด้วยตัวเองในด้านบวกมากกว่าในด้านลบ อาทิเช่น ความสามารถในการทำงาน การพัฒนาทางปัญญาหรืออื่นๆ อีกมากมายที่ทำให้เกย์มีลักษณะโดดเด่นมากกว่าชายจริงหญิงแท้ทั่วไป สังคมจึงยังเปิดรับและต้อนรับความเป็นตัวตนของเกย์เหล่านั้นมากขึ้น และมีทิศทางไปในทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ” (นางง, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีการแสดงออกให้ชัดเจนในเรื่องของการแต่งกาย และพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงออกของความรัก เช่น การจับมือ กอดคอ หอมแก้ม ด้านกิริยาท่าทาง การพูดจา

น้ำเสียง สีหน้า การทำวสะเอว กรีดไม้กรีดมือ การนั่งพับขา การนั่ง ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแสดงออกของสังคมเกย์ ในปัจจุบันชัดเจนนและเปิดมากขึ้น สังเกตจากสถานที่ทั่วไปในสังคมจะเห็นเกย์มากขึ้นและแสดงตัวตนได้ชัดเจนมากขึ้น ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีการแสดงออกอย่างมากทั้งกริยา การแต่งกาย คำพูด รวมถึงมีการแสดงออกผ่านรายการทางทีวีดาวเทียมมากขึ้น ” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“คิดว่าในปัจจุบันเกย์ในสังคมไทยค่อนข้างมีการเปิดเผยกันมากขึ้นจริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องที่ดีไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร ” (นายฉ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมปัจจุบันนั้นเริ่มมีการยอมรับเพศที่ 3 หรือเกย์มากขึ้น จึงทำให้การแสดงออกของอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเมื่อก่อนคนที่เกย์จะต้องแอบซ่อนพฤติกรรมดังกล่าวไว้ จะเปิดเผยได้เฉพาะกลุ่มที่เป็นเหมือนกันเท่านั้น แต่ปัจจุบันสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้อัตลักษณ์ของเกย์นั้นมีความชัดเจนมาก และไม่คิดว่าเป็นเรื่องแปลกแตกต่างจากผู้ชาย หญิงที่เป็นเพศปกติ ” (นายญ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

นอกจากนี้ ยังมีบางคนแสดงความเห็นถึงการแสดงออกของเกย์ที่ไม่เหมาะสมและทำให้ภาพลักษณ์ของเกย์เสียหายไปด้วย

“เกย์บางคนก็แสดงออกอย่างไม่ถูกกาลเทศะ การแสดงออกของเกย์ไทยมันดูแรงเกินไปในบางครั้ง ใช้ชีวิตอย่างไม่เหมาะสมในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ในสถานที่อันไม่เหมาะสม เช่น ห้องน้ำสาธารณะ หรือสวนสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้สังคมมองภาพเกย์ไม่ดี ” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“บางคนก็แสดงออกมากเกินไปจนเกินความพอดี จึงทำให้คนในสังคมไทยมองว่าเกย์เป็นพวกที่ชอบแสดง และทำอะไรแบบไม่แคร์ใครในสังคม และปัจจุบันเมื่อสังคมเปิดมากขึ้นการแสดงออกของเกย์ก็มากขึ้นตาม เช่น การจูบมือ โอบกอดกันในที่สาธารณะเหมือนผู้ชายผู้หญิง จึงทำให้คนทั่วไปที่เป็นเพศปกติมองว่าแรงหรือไม่เหมาะสม ” (นายฉ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

ความคิดเห็นของกลุ่มเกย์เกี่ยวกับการแต่งกายเล่าให้ฟังว่า สำหรับการแต่งกายของเกย์ในปัจจุบันส่วนหนึ่งสมัยนิยมค่อนข้างมีอิทธิพลมาก ทำให้การแต่งกายออกมาหลากหลายรูปแบบ แต่โดยมากมักจะดูดี มีรสนิยม ถ้าแต่งเป็นหญิงก็จะออกมาดูสวยงาม แต่ก็มีส่วนที่อาจจะแต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะหรือดูแรงไปในสังคมไทย นอกจากนี้ การแต่งกายของเกย์ยังขึ้นอยู่กับ

แสดงออกที่แท้จริงของเกย์แต่ละคนอีกด้วย แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ การแต่งกายต้องออกมาดูดีที่สุดนั่นเอง

“ การแต่งกายของเกย์ไทยมีหลายกลุ่ม หลายประเภท ซึ่งแล้วแต่ความเป็นตัวตนของแต่ละคน ซึ่งไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความชอบ ความพอใจ ตามกระแส ตามแฟชั่น ซึ่งมันน่าจะเหมือนกับผู้หญิงผู้ชายทั่วไป ซึ่งมีหลายแบบเช่นกัน กลุ่มที่ 1 แต่งแบบปกติ เป็นผู้ชายทั่วไป หรือเรียกว่าไม่แต่งตัว แต่จะดูแลตัวเองนิดนึง กลุ่มที่ 2 แต่งตามกระแสดินเธรนด์ ตามแฟชั่น กลุ่มที่ 3 แต่งหญิงไปเลย พวกนี้เป็นพวกความชอบส่วนตัวจริง ๆ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเกย์ส่วนใหญ่จะแต่งตัวสะอาดสะอ้าน เนียบ หัวจรดท้าย ทำให้ดูโดดเด่น กว่าผู้ชายทั่วไป ” (นายก., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ถ้าฉันเชื่อว่าเกย์ ก็ต้องคู่กับการดูแลตัวเอง ให้ดูดีตลอดเวลาแน่นอนว่าเรื่องการแต่งกายของเกย์จะดูเนียบกว่าผู้ชายทั่วไป แต่ในปัจจุบันผู้ชายแท้ๆ บางคน แต่งตัวยิ่งกว่าเกย์บางคนอีก เกย์ไทยก็ถือว่าแต่งตัวได้เหมาะสมกับสังคมและกาลเทศะ แต่จะมีบางประเภทเท่านั้นที่แต่งตัวไม่เหมาะสม แต่มีไม่เยอะ ” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ส่วนมากมีการแต่งกายที่โดดเด่น ตามสมัยนิยม และรู้จักเลือกว่าอะไรเหมาะสมกับตนเอง ” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีความชัดเจนที่มีการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันที่สดใส รวมถึงรูปแบบสไตล์การตัดเย็บที่เน้นแวววาว เป็นเลื่อม หรือมีการตัดเย็บที่มีลักษณะเสื้อผ้าคล้ายผู้หญิง โดยที่ปกติผู้ชายทั่วไปจริง ๆ จะไม่ใช่กัน โดยที่เห็นเป็นส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องของกระเป๋ ที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิง นอกจากนี้อาจจะมีการแต่งกายที่เน้นการเข้ากันของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายประกอบต่างๆ ที่เข้ากันอย่างลงตัว หรือที่เรียกว่าเนียบ ตั้งแต่หัวจรดปลายเท้า เกินผู้ชายปกติทั่วไป ” (นายง., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแต่งกายของเกย์ในสังคมไทยในปัจจุบันนั้นมีความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองโดยรับถ่ายทอดมาสื่อต่างๆ เป็นสำคัญ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือความเป็นตัวตนของเกย์นั้นเนื่องด้วยสภาพสังคมที่เป็นชนกลุ่มเล็ก ๆ การที่เกย์แต่ละคนจะสามารถดึงดูดเพศเดียวกันได้ต้องมีความโดดเด่นมากกว่าเกย์คนอื่น ๆ ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแต่งตัวเกย์สมัยนี้ก็แต่งตัวกัน แล้วแต่สไตล์ ตามความชอบของแต่ละคน แต่เกย์จะแต่งตัวเยอะกว่าปกติครับ ” (นายฉ., สื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ตามกระแส แฟชั่นอย่างชัดเจน และมีความโดดเด่นแสดงถึงความแตกต่างจากเพศปกติ เช่น เนียบกว่า หรือบางคนแต่งเป็นหญิง หรือถ้ามีงานในกรณีพิเศษ ” (นายซ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแต่งกายของกลุ่มที่ไม่แสดงออกแบบชัดเจนนั้น จะมีการแต่งกายที่เนี้ยบ เสื้อผ้าเครื่องประดับทุกชิ้นจะเป็นของที่มีดีไซน์โดดเด่น เรียบง่ายแต่ดูดี มีโทนสีเดียวหรือใกล้เคียงกัน ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ชายทั่วไปที่อาจจะไม่ได้แต่งสีเดียวทั้งชุดและไม่ประณีตเท่านี้ ส่วนการแต่งกายของกลุ่มที่แสดงออกชัดเจนนั้น จะแต่งกายโดยเน้นเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส หรือแต่งกายโดยใช้สีตามวัน” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแต่งกายของเกย์ในปัจจุบันก็เป็นแฟชั่นปกติทั่วไปคล้ายกับการแต่งกายของผู้ชายในยุคปัจจุบัน แต่อาจจะมีการใช้ของที่ราคาแพงหรือหรูหรากว่าผู้ชายทั่วไป และการแต่งกายก็จะต้องมีการพิถีพิถันมากกว่า หรือบางคนอาจมีการแต่งกายในแนวที่คล้ายๆ ผู้หญิงก็มี” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแต่งกายของเกย์ในปัจจุบันนั้นจะมีการแต่งตัวตามแฟชั่นเหมือนกับผู้ชายทั่วไป แต่อาจจะมีการเพิ่มในส่วนเครื่องประดับ สร้อยคอ นาฬิกา หรือรองเท้าที่เก๋ๆ เข้ามาทำให้ตนเองดูโดดเด่นจากกลุ่มคนทั่วไป” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

การใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

กลุ่มเกย์ที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มองว่าการใช้ภาษาของเกย์ในสังคมไทยปัจจุบัน มักจะมีคำศัพท์พิเศษๆ ใหม่ๆ แตกต่างจากการสนทนาของคนทั่วไปซึ่งกลุ่มเกย์จะนำออกมาใช้หรือรับรู้กันเป็นการเฉพาะกลุ่มเสมอ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้แตกต่างจากคนอื่นทั่วไปมากมายแต่อย่างใด

“ภาษาที่ใช้ก็ขึ้นอยู่กับคนแต่ละกลุ่มบุคคลมากกว่า กลุ่มที่พูดจาปกติทั่วไปก็มีซึ่งขึ้นอยู่กับกาลเทศะ หรือสถานการณ์นั้นๆ เกย์บางพวกหรือส่วนใหญ่ก็จะมีคำศัพท์เฉพาะๆ เป็นที่รู้กันในหมู่เกย์ บางกลุ่มก็พูดจาหยาบคาย หรือไม่สุภาพก็มี ซึ่งไม่ได้แตกต่างกับคนทั่วไป แต่จะมีความพิเศษก็ตรงจะมีคำศัพท์ที่ตลกๆ หรือคำที่ไม่เคยบัญญัติขึ้นมา จะมีให้พบเห็นใหม่ๆ ตามกลุ่มเกย์อาจจะมาจากชีวิตจริง หรือไม่ก็จากละครหรือภาพยนตร์ก็ได้ ตามไม่ทันกันเลยทีเดียว” (นายก., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ภาษาของเกย์ในสังคมไทย จะมีศัพท์หรือคำพูดบางคำพูดเท่านั้นที่คนที่เกย์จะพูดกัน แต่ผมคิดว่าเป็นภาษาที่ไม่หยาบคาย และไม่ได้ทำให้ภาษาไทยวิบัติ ไม่เคยมีปัญหาทางด้านการพูดภาษาไทยของเกย์ในสังคมครับ แต่คิดว่าเรื่องของการใช้ภาษาคงจะต้องหันไปมองกลุ่มชายหญิง วัยรุ่นมากกว่าที่ต้องระวังในการใช้ภาษาไทย” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ใช้ภาษาได้สละสลวยมากกว่าชายแท้โดยทั่วไป มีศัพท์แสดงเฉพาะกลุ่ม และรู้จักใช้คำพูดให้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพการงานที่ทำได้ดี บางครั้งอาจมีการใช้คำพูดที่รุนแรงในกลุ่มเพื่อน

สูงมากกว่าชายหญิงโดยทั่วไป เพื่อความสนุกสนานในกลุ่มเพื่อนสูง ” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ส่วนใหญ่จะเน้นการใช้ภาษาที่สร้างความแตกต่างเฉพาะกลุ่มเกย์ ที่ไม่อยากให้คนทั่วไป รู้ว่าคุยกันเรื่องอะไร อาจจะเน้นในเรื่องของการผวนคำ บางรายจะมีคำสบถที่หยาบคายออกมา เช่น อีคอก อีห่า เป็นต้น ประกอบทุกๆ ประโยคที่พูดออกมา รวมถึงการเน้นน้ำเสียง เสียงสูง กลาง ต่ำ แบบไล่ระดับ เพราะโดยปกติทั่วไปผู้ชายจริงๆ จะเป็นน้ำเสียงโทนทุ้มๆ และเป็นระดับเดียวตลอดการพูดจา หรือการสนทนา ” (นายง., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“โดยเกย์แต่ละกลุ่มหรือแต่ละคน ได้คิดค้นสำนวนหรือคำศัพท์ต่าง ๆ ที่แปลกตาและมีเอกลักษณ์ในตัวของมันเองหลากหลายคำที่มีมากขึ้นภายในเวลาไม่กี่ปีหลังจากที่สังคมไทยเปิดรับเกย์มากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งในช่วงแรกน่าจะคิดขึ้นมาเพื่อพูดคุยกันเองภายในกลุ่ม โดยไม่ต้องการให้คนอื่น ๆ หรือชายหญิงปกติทั่วไปได้เข้าใจถึงว่ากำลังพูดคุยถึงสิ่งใดกันอยู่ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นจะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าคำศัพท์หรือสำนวนที่วัยรุ่นได้คิดขึ้น แต่ปัจจุบันเนื่องด้วยสังคมที่เปิดรับเกย์มากขึ้น คำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ ที่เกย์คิดค้นขึ้นนั้นถูกหยิบยืมมาใช้ภายในสังคมไทยทั่วไป ๆ ทั้งหญิงและชาย ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ภาษาในเกย์ส่วนมากจะมีภาษาเฉพาะกลุ่มที่คุยกันรู้เรื่อง แต่บางทีเกย์ด้วยกันก็ยังไม่เข้าใจเลยก็มี ” (นายฉ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป ปกติ หรือบ้างก็มีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม ” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การใช้ภาษาของเกย์ในปัจจุบันมีทั้งที่เป็นปกติและไม่ปกติ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มของบุคคลนั้น ซึ่งจะเห็นว่าการใช้ภาษาของเกย์ส่วนใหญ่จะมีคำพูดหรือศัพท์ที่ใช้เฉพาะในกลุ่มของเกย์ มักจะมีการคิดค้นคำที่แปลกๆ ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งคำบางคำอาจดูไม่เหมาะสมและทำให้ความหมายของคำในภาษาเปลี่ยนไป อาจทำให้วัฒนธรรมทางภาษาผิดเพี้ยนไปจากเดิม ” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การใช้ภาษาของเกย์ในปัจจุบันนั้น จะมีภาษาที่มีแปลกๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แต่ส่วนมากภาษาพวกนั้นก็จะมีอายุไม่นานแล้ว ภาษาเหล่านั้นก็จะค่อยๆ หายไป และภาษาที่เกิดขึ้นโดยส่วนใหญ่จะใช้เพื่อความสนุกสนาน เช่น คำว่า นก = ชวด สูญเสียสิ่งอันพึงปรารถนาไป บางครั้งภาษาพวกนี้ก็จะรู้แค่เฉพาะกลุ่มเพื่อนๆ ด้วยกัน ” (นายญ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

นอกจากนี้ นายค. และคุณพีรพจน์ ยังกล่าวเสริมว่า กลุ่มเกย์มักใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่สละสลวยมากกว่าผู้ชายทั่วไปอีกด้วย

“ใช้ภาษาได้สะดวกมากกว่าชายแท้โดยทั่วไป” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การใช้ภาษาของเกย์ที่เห็นเด่นชัดคือ จะชอบใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย ในโอกาสที่เป็นทางการได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ถ้าสังเกตให้ดีในสื่อมวลชนที่มีเกย์ปรากฏอยู่นั้น จะเห็นได้ชัดว่าเกย์จะ ใช้ภาษาไทยได้งดงามทั้งอักขระวิธีและหลักภาษาไทย รวมถึง ภาษาต่างประเทศด้วย” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

กลุ่มเกย์บางส่วนมองว่าการแสดงออกทางความคิดของเกย์ในสังคมไทยในปัจจุบัน ได้รับการยอมรับมากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา

“มีความคิดเป็นของตัวเองชัดเจน หลายหน่วยงานให้การยอมรับในความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับงานที่ตนทำได้เป็นอย่างดี (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน)

“ทุกวันนี้ความคิดของเกย์ ได้ถูกยอมรับฟังเหมือนบุคคลทั่วไปภายในสังคมมากขึ้น จาก ทั้งสื่อต่างๆ ที่ได้เห็น หรือแม้จะเป็นองค์กรต่างๆ จะต้องมีการบริหารที่เป็นเกย์ แต่ละหน่วยงานใน องค์กรนั้น ลูกน้องทั้งชายหญิงและเกย์ก็สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น ” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีการแสดงออกอย่างมากและเปิดเผย แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ เพราะไม่ได้ รุนแรงหรือแตกต่างมากเกินไป” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“เกย์ในปัจจุบัน จะแสดงออกตามความคิดของตนมากกว่าจะปกปิดไว้ ชอบก็บอกชอบ ไม่ชอบไม่พอใจก็แสดงออกให้รู้ ในอดีตเกย์อาจถูกมองว่าเป็นแค่เพียงตัวตลกในสังคม ซึ่งเป็นผล มาจากการที่สื่อนำเสนออัตลักษณ์ของเกย์ไปในทิศทางนั้น แต่ในปัจจุบันเกย์เริ่มได้รับการยอมรับ ในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสาขาอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะเฉพาะทางที่ดี ก็มีเกย์อยู่ในทุกสาขา อาชีพเช่นกัน เช่น แพทย์ อาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ หรือแม้แต่ทหาร ก็ตาม ” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแสดงออกความคิดของเกย์ในสังคมปัจจุบันนั้น เป็นที่ยอมรับมากขึ้นเนื่องจากกลุ่ม เกย์ โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีความคิดสร้างสรรค์จะสามารถผลิตผลงานได้ดีกว่า จึงทำให้ ความคิดของกลุ่มเกย์นั้นได้รับการยอมรับ และประสบความสำเร็จในหลายๆ อาชีพ เช่น อาชีพ

สถาปนิก นักแสดง หรือดีไซเนอร์ ทำให้เกย์ในปัจจุบันมีการแสดงออกทางความคิดมากขึ้นอาจเป็นเพราะเมื่อแสดงความคิดแล้วเกิดการยอมรับสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ” (นายญ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

รวมทั้งเกย์ยังสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในสังคมมากขึ้น

“เริ่มมีการแสดงออกทางความคิดมากขึ้น โดยการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อสังคม เช่น การก่อตั้งกลุ่มเรนโบว์ หรือชายรักชาย การแสดงทางความคิดผ่านสื่อโทรทัศน์ต่างๆ โดยอาจจะแทรกอยู่ในตัวละครของภาพยนตร์ หรือละคร หรือโฆษณาต่างๆ และที่เห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้นคือ การผลิตแม็กกาซีนสำหรับเกย์ที่มีประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นแม็กกาซีนเฉพาะกลุ่มเกย์เพื่อให้บริการข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเกย์ (ซึ่งสอดคล้องกับสถานะที่ตนเองเป็นอยู่)” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สมัยนี้มีเกย์มีการแสดงออกที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งการสังคมและส่วนตัว เกย์มีการกล้าคิดกล้าแสดงออกมากขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากการที่เราเห็นเกย์หลายๆ คนออกมาแสดงความคิดเห็นมากมาย” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ก็ยังมีเกย์บางส่วนที่เป็นกลุ่มเกย์ที่คิดนอกกรอบหรือดูรุนแรงมากเกินไป

“เกย์ส่วนใหญ่มีความคิดที่เราไม่สามารถคาดเดาเลยทีเดียว เพราะเกย์มีความคิดสร้างสรรค์ทำให้บรรเจิด เกิดงานใหม่ๆ ที่ให้เราได้ตะลึง หรือเรียกว่าคิดนอกกรอบ พวกเกย์จะมีความคิดที่กว้างไกล ทำให้เวลาทำงานจะมีความโดดเด่น ไม่เหมือนใคร อาทิเช่น พวกงานดีไซน์ทั้งหลาย ที่มีให้เห็นกันอยู่ทั่วไปตามสื่อต่างๆ” (นายก., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“คิดว่าการแสดงความคิดของเกย์ในปัจจุบันอาจมีทั้งที่แสดงออกทางความคิดแบบผิดๆ และการแสดงความคิดแบบปกติ ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นการแสดงออกที่เป็นสิทธิส่วนตัว แต่บางทีการแสดงออกทางความคิดของเกย์ก็ค่อนข้างรุนแรงเกินไปจึงทำให้คนในสังคมไม่ยอมรับและต่อต้านกลุ่มคนที่เป็นเกย์ แต่ในเมื่อเราอยู่ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิด ซึ่งในปัจจุบันนี้เกย์ก็ได้เป็นกลุ่มคนที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

จากผลของการแสดงความคิดเห็นที่เปิดเผยและกว้างขวางมากของเกย์ในปัจจุบัน ที่บางส่วนอาจมีการเรียกร้องสิ่งต่างๆ ในสังคม คุณพงศ์พันธุ์ กลับมองว่าเกย์ควรทำตัวให้เป็นปกติให้มากกว่านี้

“คือถ้าในแง่ของสิทธิต่างๆ ที่มันเป็นความถูกต้อง ก็สนับสนุนแต่คิดว่าเกย์ก็คือผู้ชายคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฎหมายต่างๆ หรือข้อกำหนดในสังคม ผมคิดว่าก็ควรทำตาม ถ้าอะไรที่มันไม่หนักหนาจนเกินไป ไม่ควรที่จะพยายามเรียกร้องสิทธิอะไรในสังคมเพราะในสังคมทุกวันนี้ก็มีเรื่องราววุ่นวายมากมายอยู่แล้ว และในด้านของกฎหมายก็ไม่มีอะไรที่ทำให้เกย์เสียหายหรือรุนแรงเกินไปเลยครับ” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

ผลกระทบจากการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์และในสังคม

การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์และในสังคมปัจจุบันมีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร ในด้านใดบ้าง

ในมุมมองของกลุ่มเกย์ พบว่า ส่วนใหญ่มองว่าไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคมหรือมีน้อยมาก หากการแสดงออกนั้นมีความเหมาะสม ไม่มากจนเกินไป หรือมีความถูกต้องตามกาลเทศะที่ดีของสังคมไทย

“สังคมไทยเปิดกว้าง ยอมรับกันมากขึ้น ทำให้ปัญหา หรือผลกระทบต่อสังคมค่อนข้างน้อยลง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับ การแสดงออกของแต่ละบุคคล อย่างที่พูดถึงไปแล้วตามหัวข้อ 3.1 ทำให้ถูกต้องตามกาลเทศะ รับรองว่าไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น ในทางกลับกันจะได้แค่คำชื่นชมมากกว่า แต่จะให้พูดถึงผลกระทบสำหรับพวกที่แสดงออกไม่ถูกที่ถูกทาง ผลกระทบต่อสังคมอาจไม่มี แต่จะมีผลกระทบต่อตัวเองมากกว่า คือ ไม่ได้รับการยอมรับซึ่งในบางอาชีพ อาจจะไม่รับเข้าทำงาน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะงานมากกว่า อันนี้ต้องเข้าใจบริบทด้วย การที่เราแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องถูกต้องตามกาลเทศะ ” (นายก., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ถ้าการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์คนนั้น ไม่มากจนเกินไป ก็จะไม่มีผลกระทบต่อสังคม และส่วนใหญ่เกย์ก็ไม่สร้างปัญหาให้แก่สังคมในปัจจุบัน ยกตัวอย่างหนึ่งบางเรื่อง เนื้อเรื่องให้เกย์แสดงออกแรงๆ หยาบๆ ตลกๆ ก็มี ซึ่งบางครั้งในชีวิตจริงก็ไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มองด้านสังคม ไม่น่ามีผลกระทบทางด้านลบเพราะการแสดงออกของเกย์ส่วนมาก ไม่ได้ไปในด้านรุนแรงหรือไปในทางร้ายแรง อาจจะมีบ้างจากสื่อต่าง ๆ ทำให้เกิดการเข้าใจผิด คิดว่าเกย์ต้องเป็นอย่างนั้นต้องเป็นอย่างนี้ เช่น ความคิด การใช้ภาษา แต่จริงๆ ไม่ได้เป็นเหมือนกันหมดทุกคน” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ไม่มีผลกระทบในด้านลบ เนื่องจากคนทั่วไปเห็นว่าการเป็นเกย์เป็นเรื่องปกติทั่วไป แต่ก็ไม่ได้สนับสนุนให้ผู้ชายเป็นเกย์ไปทั้งหมด แต่ในทางบวกก็มีเช่นความคิดสร้างสรรค์ แต่บางครั้งการที่ตีแผ่ชีวิตหรือถ่ายทอดอัตลักษณ์ของเกย์ผ่านสื่อต่างๆ บางครั้งจริงบ้างไม่จริงบ้างอาจเกิดการสับสนต่อผู้พบเห็นซึ่งบางทีไม่ได้เป็นแบบนั้นทั้งหมดเสมอไป” (นางข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ไม่มีนะเพราะยังไม่เคยเห็นเกย์ไปทำร้ายสังคม หรือเป็นแกนนำประท้วงอะไรเลย” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ทำให้สังคมยอมรับในความหลากหลาย ของลักษณะเพศ และมีความหลากหลาย ทางด้านความคิดและการแสดงออกที่มีขึ้น ซึ่งการแสดงออกของเกย์ในปัจจุบันในด้านต่างๆ ก็ไม่เห็นมีผลกระทบใดต่อสังคม เพราะแต่ละสังคมก็มีกรอบและขอบเขต เกย์ก็ไม่ได้ล้ำกรอบหรือ ขอบเขตของสังคม จึงไม่น่ามีผลกระทบต่อสังคม” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ผลกระทบทางด้านลบต่อสังคมนั้นเรียกได้ว่า แทบจะไม่มีเลยทีเดียว คนเป็นเกย์ ไม่ได้ไปก่ออาชญากรรมเหมือนพวกตึกยาเสพติด หรือปล้นฆ่าชิงทรัพย์ใคร ถ้าคิดว่าเป็นเกย์แล้วเกิดผลกระทบต่อสังคม พวกนี้แหละมา呀 มั่วเซ็กซ์ ทำแท้ง พวกนี้ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากกว่าเกย์ หรืออย่างไร ในทางกลับกัน อัตลักษณ์ของเกย์ โดยเฉพาะเรื่องความคิดสร้างสรรค์ พรสวรรค์ของ เกย์ กลับสร้างผลงานต่างๆ ไว้ให้โลกนี้มากมาย ทั้งวงการแฟชั่น วงการบันเทิง หรือวงการอื่น ๆ ตั้งแต่อดีตเรื่อยมา” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันการแสดงออกของเกย์นั้นโดยส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้แตกต่างจากผู้ชายทั่วไป มีการใช้ชีวิตเหมือนกันกับผู้ชายที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ดังนั้นจึงคิดว่า การแสดงออกของกลุ่มเกย์นั้น จะไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมประเทศไทย” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

แต่กลุ่มเกย์บางคนมองว่า การแสดงออกบางส่วนก็ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในแง่การ ลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับรู้มาจากสื่อต่างๆ รวมทั้งอาจเป็นการส่งเสริมหรือเป็น ค่านิยมให้มีเกย์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

“การแสดงออกอย่างชัดเจนในปัจจุบันมีส่วนเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้ที่ไม่กล้า แสดงออกในรสนิยมทางเพศของตน ทำให้รู้สึกว่าการที่ตนเป็นอยู่ไม่ใช่สิ่งแปลกแยกทางสังคม ขณะเดียวกันก็อาจเป็นดาบสองคมให้เด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มจิตใจรักร่วมเพศ เกิดพฤติกรรม ลอกเลียนแบบ เช่นคำพูดผ่านสื่อต่างๆ กริยาอาการผ่านสื่อต่างๆ และคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือน่า สนุกสำหรับผู้พบเห็น ทั้งที่เด็กควรจะมีความเป็นธรรมชาติของเด็กมากกว่า ดังเห็นได้จากในคลิป ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ตที่เด็กมีการแสดงออกทางพฤติกรรมชัดเจนจากการแสดงท่าทางเลียนแบบ

หญิงสาว หรือการเดินเลียนแบบศิลปินหญิงเกาหลี ซึ่งทั้งหมดล้วนเกิดจากสื่อออนไลน์หรือสื่ออื่นๆ และการเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติที่กว้างขวางนั่นเอง ” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การแสดงออกของเกย์ในปัจจุบันค่อนข้างมีผลต่อสังคมมากขึ้นทุกวัน เพราะว่าสื่อในสังคมมีการเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับชาวเกย์มากขึ้น เป็นเหมือนการทำให้กลุ่มเกย์ควรได้รับการยอมรับ ดังนั้น เมื่อทำแบบนี้สังคมของเกย์ก็จะมีมากขึ้น ซึ่งการแสดงออกที่เกย์สามารถแสดงออกได้มากขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อคนที่ยังไม่กล้าเปิดเผยตัวว่าเป็นเกย์ กล้าที่จะเปิดเผยมากขึ้นซึ่งผลกระทบต่อสังคม คือ อาจทำให้เกิดค่านิยมที่ผิดๆ ทำให้คนมาสนใจที่จะเป็นเกย์กันมากขึ้น ” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

การยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือเกย์ในสังคมไทย

กลุ่มเกย์ส่วนใหญ่มองว่าปัจจุบันสังคมเปิดใจยอมรับการแสดงออกของเกย์ทั้งด้านท่าทาง กิริยา รูปลักษณ์ภายนอก และการแสดงความรู้สึก หรือความคิดต่างๆ มากยิ่งขึ้น

“สังคมตอนนี้ส่วนมากยอมรับความเป็นเกย์กันมากขึ้น อย่างที่บอกถ้าเราแสดงออกได้อย่างเหมาะสม คือความพอดีที่พอดี ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป จะทำให้สังคมยอมรับได้อย่างไม่มีข้อแม้” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“น่าจะเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้นในความคิดเห็นของเกย์ในปัจจุบัน เพราะจะเห็นได้จากกิจกรรมบางกิจกรรมที่ได้เห็นของเกย์ก็ได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น ส่วนมากจะยอมรับความคิดในส่วนงานหรือกิจกรรมที่อยู่ในด้านที่สร้างสรรค์ หรือความคิดในการพัฒนาและช่วยเหลือสังคม เป็นต้น ส่วนทางด้านอัตลักษณ์ก็มีการยอมรับเพิ่มมากขึ้นจะเห็นได้จากหน่วยงานบางหน่วย ได้มีการเปิดกว้างในเรื่องการแต่งกาย รวมทั้งสถาบันการศึกษาบางแห่งที่ได้เปิดกว้างทางการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น ส่วนทางสังคม ก็ไม่มีการแบ่งแยก ก็ทำให้เกิดการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดเพิ่มมากขึ้น ” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมให้การยอมรับความเป็นตัวตนของเกย์อย่างแน่นอน หากรู้จักที่จะใช้ความสามารถที่ตนมีในทางสร้างสรรค์ เอามาพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำอยู่ให้เกิดความก้าวหน้า สิ่งนี้จะเป็นตัวช่วยให้สังคมเห็นถึงประสิทธิภาพของตนอย่างแท้จริงมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอกหรือรสนิยมทางเพศซึ่งคนทั่วไปให้คำนิยามว่า “เกย์” เสียด้วยซ้ำ ” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ยอมรับโดยไม่ปิดกั้นความคิดเห็นต่างๆ ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเสรี อีกทั้งสามารถพบเห็นเกย์ในสื่อต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น ละคร ภาพยนตร์ เป็นต้น” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมส่วนใหญ่เค้าก็เปิดใจในการรับฟังทุกเสียงของประชาชน เพราะเกย์ก็เป็น 1 ในประชาชนของไทยเหมือนกัน จึงมีสิทธิและเสียงเหมือนเพศอื่นๆ ซึ่งสังคมก็ให้การยอมรับ เพราะเกย์หรือบุคคลอื่นๆ ในสังคมก็ต้องปฏิบัติตามประเพณีและกฎหมาย” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมมีการยอมรับการแสดงออกและความคิด โดยที่ผ่านมามีข่าวการต่อต้าน หรือทำร้ายผู้ที่แสดงออก เพราะการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์ไม่ได้มีความรุนแรง หรือทำร้ายใคร ส่วนที่ยอมรับมากน่าจะเป็นเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือทางด้านศิลปะความสวยงาม” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“การยอมรับในปัจจุบันค่อนข้างมีมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ เพราะถ้าไม่มีการยอมรับสื่อคงไม่กล้าแสดงออกอะไรมากกว่านี้ดังจะเห็นได้จาก ละคร หรือ เพลง เป็นต้น และปัจจุบันผู้ใหญ่ก็เข้าใจและยอมรับกันมากขึ้นเพราะกลุ่มเกย์ไม่ใช่กลุ่มคนที่น่ารังเกียจหรือว่าเป็นภัยต่อสังคมแต่ในทางกลับกันกลุ่มคนพวกนี้สามารถทำงานหรือสร้างชื่อเสียงและทำตัวเป็นคนดีในสังคมมากมาย เหตุนี้จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่คนในสังคมเริ่มเปิดและยอมรับกลุ่มเกย์มากขึ้น” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมปัจจุบันถือว่ามี การยอมรับการแสดงตัวตนและความคิดของเกย์มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันกลุ่มเกย์นั้นก็ได้รับการศึกษาเท่ากับบุคคลทั่วไป และกลุ่มพวกนี้จะเป็นกลุ่มที่มีความคิดที่สร้างสรรค์ในการทำงาน จึงทำให้ความคิดของเกย์นั้นเป็นที่ยอมรับจากคนในสังคม โดยเฉพาะงานที่ต้องใช้ความคิด” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

แต่ก็มีกลุ่มเกย์บางส่วนที่ยังมองว่าการเปิดรับอัตลักษณ์หรือความคิดของเกย์ยังไม่มากนัก โดยเฉพาะการทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงหรืองานราชการที่สำคัญๆ รวมทั้งสิทธิต่างๆ ที่ยังไม่มีเลยเมื่อเทียบกับชายหญิงปกติ

“ปัจจุบันสังคมยอมรับในระดับหนึ่งเท่านั้น โดยหากมองในเรื่องของตำแหน่งอาชีพ การงาน บางแห่งบางที่ยังคงมีการจำกัด หรือ ต่อต้านการแสดงออกทางอัตลักษณ์ และความคิดของเกย์ (ยกตัวอย่างเช่น การเป็น ส.ส. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ ทหาร ตำรวจ ผู้บริหารระดับสูงบางองค์กร เป็นต้น) ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากจะให้คาดการณ์ต่อไป ก็จะเริ่มมีการเปิดใจกันมากขึ้น ยอมรับกันมากขึ้น โดยปัจจุบันประเทศอเมริกาในหน่วยของทหาร มีการเปิดใจยอมรับเกย์และ

การแสดงออกของเกย์ในกองทัพหรือหน่วยของทหารอย่างชัดเจน รวมถึงการแต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสิทธิของมรดกต่างๆ หลังจากแต่งงาน ที่เหมือนกับกรณีการแต่งงานของชาย-หญิงทั่วไป” (นายง., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันคงเรียกว่ายอมรับได้ไม่เต็มร้อย เพราะยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ยังมีทัศนคติต่อเกย์ในแง่ลบ รวมถึงการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกย์ แต่ถึงกระนั้น ก็ยังนับได้ว่าการแสดงอัตลักษณ์และความคิดของเกย์ในปัจจุบันดีขึ้นกว่าในอดีตมากแล้ว ถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ก็น่าจะราว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

อิสระในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและสังคมไทยในปัจจุบัน กลุ่มเกย์ทุกคนมองว่า ปัจจุบันสามารถแสดงออกได้ค่อนข้างมาก เพราะได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้นกว่าเดิม แต่การแสดงออกทางอัตลักษณ์หลายๆ อย่างก็มากเกินไป เช่น การเดินโอบกอดกัน หอมกันในที่สาธารณะ คำพูดที่รุนแรง หยาบคาย ไม่เหมาะสม จึงทำให้เกย์เหล่านี้ทำให้สังคมเกย์โดยรวมเสียได้หรือดูไม่ดีในสายตาคนทั่วไปได้

“ก็ยอมรับได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคล อันนี้เราไม่สามารถว่ากันได้ แต่ในความเป็นผม จะแสดงออกมายังไงก็ตามขอให้ถูกกาลเทศะ ตามโอกาส ตามเวลาที่เหมาะสมเท่านั้น ไม่เยอะ และไม่น้อยจนเกินไป แต่อย่าลืมความเป็นตัวตนของตัวเอง การแสดงความเป็นตัวตนยัง ใจขอให้เป็นคนดี และอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ และจะไม่มีใครว่าได้เลยแม้แต่คนเดียว” (นายก., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ก็ต้องเรียกได้ว่าเกย์ทุกคนได้อิสระในการแสดงออกเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันสังคมก็ยอมรับและวัยรุ่นเกย์ก็มีความกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ก็แล้วแต่เกย์แต่ละคนเพราะแต่ละคนก็จะแสดงออกไม่เท่ากัน เพราะความคิดแต่ละคนไม่เหมือนกัน แต่ผมคิดว่าไม่เห็นมีความจำเป็นที่คนที่เป็นเกย์จะต้องแสดงออกมากเกินไป เพราะเรายังมีคนอีกหลายประเภทที่ต้องอยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าทุกคนแสดงออกในสิ่งที่เป็นมากเกินไปก็จะเริ่มมีคนที่ไม่พอใจเกิดขึ้น และปัญหาอื่นๆ ก็ตามมา” (นายข., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“มีความเป็นอิสระสูง ไม่ต้องหลบซ่อนด้วยรูปลักษณ์ภายนอกอีกต่อไป สามารถแสดงออกได้อย่างเสรี トラบไคที่ไม่ไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น” (นายค., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันมีการแสดงออกมากขึ้นในความเป็นตัวของตัวเอง ในด้านหรือสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการแต่งกาย กิริยาท่าทางต่างๆ ความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างจากอดีตที่เก็บงำ ปกปิดอย่างมิดชิดเพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับหรือรังเกียจ” (นายง., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“เกย์มีอิสระเสรีในการดำรงชีวิตอย่างมากในปัจจุบัน ใครจะทำอะไร จะปฏิบัติตัวอย่างไร จะพูดอะไร จะคิดอะไร สามารถทำได้อย่างเสรี แต่ต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใคร” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“สังคมยังมองว่าเกย์เป็นเพศที่แรงพูดจาการแสดงออก การกระทำที่แรง และสวนใหญ่ยอมรับได้ สมัยนี้มีเกย์มีการแสดงออกที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งด้านสังคมและส่วนตัว เกย์มีความคิดกล้าแสดงออกมากขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากการที่เราเห็นเกย์หลายๆ คนออกมาแสดงความคิดเห็นมากมาย” (นายจ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“เปิดกว้างมากขึ้น และยอมรับมากขึ้น เช่น การแต่งกาย การใช้ชีวิตประจำวันต่าง ๆ” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันสังคมเริ่มเปิดรับสถานภาพความเป็นเกย์เพิ่มมากขึ้น มีเกย์ที่เปิดเผยตัวเองให้สังคมรับรู้มากยิ่งขึ้น กระแสต่อต้านจากสังคมลดลงจากในอดีต ครอบครัวสมัยใหม่ ยอมรับสถานภาพความเป็นเกย์ของลูกหลานได้มากขึ้น เกย์รุ่นใหม่ จึงมีความอิสระในการแสดงออกทั้งความคิดและการกระทำมากขึ้นกว่าในอดีต” (นายช., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ส่วนตัวคิดว่าการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของเกย์ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย คำพูด หรือแม้แต่ความคิดค่อนข้างเปิดเผยและแสดงออกความเป็นตัวตนหรือการเป็นเกย์กันมากขึ้น เพราะในปัจจุบันนี้การยอมรับทางสังคมไทยมีมากขึ้นจึงทำให้บุคคลกลุ่มนี้กล้าที่จะเปิดเผยความเป็นตัวตนที่แท้จริงออกมามากขึ้น แต่บางครั้งก็เห็นว่าการแสดงออกทางอัตลักษณ์หลาย ๆ อย่างที่เกย์แสดงออกกันมากเกินไปจนเกินความพอดี เช่น การเดินโอบกอดกัน หอมกัน ในที่สาธารณะ ซึ่งทำให้ผู้พบเห็นคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงทำให้คนไทยบางกลุ่มยังไม่ยอมรับและรังเกียจบุคคลประเภทนี้ หรือแม้แต่คำพูดที่เกย์พูดออกมา อาจมีคำที่รุนแรง หยาดคาย ไม่เหมาะสมออกมาเวลาใครได้ยินก็จะคิดว่ากลุ่มคนพวกนี้ใช้ภาษาหรือพูดไม่เหมาะสม ใช้คำหยาดคาย จึงทำให้เกย์มองดูไม่ดีในสายตาของผู้ใหญ่ อีกทั้งการแต่งกายที่บางครั้งแต่งกายจนเกินความเหมาะสมกับสถานที่เพราะเน้นแต่การแสดงออกที่ต้องนำแฟชั่นอยู่ตลอดเวลาจนลืมการคำนึงถึงคำว่ากาลเทศะ แต่ก็ต้องเข้าใจว่าในปัจจุบันสังคมเปลี่ยนแปลงไปมีคนยอมรับในกลุ่มเกย์มากขึ้นจึงทำให้คนกลุ่มนี้กล้าแสดงออกกันอย่างเต็มที่” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

“ปัจจุบันเกย์ในประเทศไทยจะมีการแสดงออกที่มีความอิสระมากขึ้น อยากทำอะไรก็ทำ เช่น การแต่งตัว หรือการเดินจับมือกันในที่ต่างๆ โดยถือเป็นเรื่องที่ปกติ และไม่ผิดอะไร” (นายณ., การสื่อสารระหว่างบุคคล, 22 มิถุนายน 2555)

สรุปผลอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยแตกต่างจากเกย์ในสังคมไทยได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ พบว่าในปัจจุบันภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาหรือมีตัวแสดงที่เป็นเกย์ดูดีขึ้นกว่าเดิม แต่ก็มีส่วนที่นำเสนอไปในทิศทางที่ค่อนข้างจะหยาบคาย ไม่ค่อยมีสาระ ส่วนใหญ่จะกลายเป็นตัวตลกสร้างสีสันมากกว่า ภาพลักษณ์ที่ดีมากขึ้น แต่ก็ยังมีหนังบางเรื่องสะท้อนให้เห็นในเรื่องคำพูดที่หยาบคาย และเนื้อเรื่องจะไม่ค่อยมีสาระ จะเน้นตลก ภาษาและการแต่งกายค่อนข้างแรง เป็นตัวสร้างสีสันในบางครั้ง อาจดูเหมือนเกินเลย ควรนำเสนอตัวตนหรืออัตลักษณ์ของเกย์ในมุมมองปกติเหมือนคนทั่วไปให้มากขึ้น รวมทั้งไม่นำเสนอในแง่ลบหรือทำให้เกย์ดูแย่ในสายตาคนทั่วไปในสังคมเพราะเราเป็นคนไทยมีวัฒนธรรมไทย สื่อควรจะทำอะไรให้พอดีพองามกับสังคมไทย

ในปัจจุบัน การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยนั้นค่อนข้างจะชัดเจนมากขึ้น อาจจะมาจกสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง สื่อก็ค่อนข้างมีผลเช่นกัน ทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น แต่ในแง่เสียก็จะมี ในเรื่องความชัดเจนของเกย์แต่ละคนแตกต่างกันไป มีความชัดเจนในการแสดงออกทางเพศของตัวเองมากขึ้น ซึ่งสังคมไทยนั้นได้เปิดรับสิ่งเหล่านี้มากขึ้น การแสดงออกของเกย์จึงมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีการแสดงออกให้ชัดเจนในเรื่องของการแต่งกาย และพฤติกรรมในด้านต่างๆปัจจุบันเมื่อสังคมเปิดมากขึ้นการแสดงออกของเกย์ก็มากขึ้นตาม ส่วนในภาพยนตร์จะมีการสะท้อนอัตลักษณ์ของเกย์ได้ไม่หลากหลายเท่าชีวิตจริง จะนำเสนอได้ไม่ถี่ม เพราะในภาพยนตร์จะมีอิสระในการนำเสนออัตลักษณ์ของเกย์ได้อิสระกว่าชีวิตจริง ในภาพยนตร์ไม่ต้องปกปิดสถานภาพทางเพศ แค่นำเสนออัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ให้ชัดเจน เปิดเผยความเป็นเกย์ในบทบาทที่ตนเองได้รับให้ชัดเจนซึ่งบางครั้ง อัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยอาจจะไม่สามารถเปิดเผยอัตลักษณ์ของตนเองในสังคมได้หรือไม่เท่าเทียมกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์

ความคิดเห็นของกลุ่มเกย์ สำหรับการแต่งกาย ในปัจจุบันส่วนหนึ่งสมัยนิยมค่อนข้างมีอิทธิพลมาก ทำให้การแต่งกายออกมาหลากหลายรูปแบบ แต่โดยมากมักจะดูดี มีรสนิยม ถ้าแต่งเป็นหญิงก็จะออกมาดูสวยงาม นอกจากนี้ การแต่งกายของเกย์ยังขึ้นอยู่กับการแสดงออกที่แท้จริงของเกย์แต่ละคนอีกด้วย แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ การแต่งกายต้องออกมาดูดีที่สุดนั่นเอง การแต่งกายของเกย์จะดูเนี้ยบกว่าผู้ชายทั่วไป เกย์ไทยก็ถือว่าแต่งตัวได้เหมาะสมกับสังคมและกาลเทศะ แต่จะมีบางประเภทเท่านั้นเป็นส่วนน้อยที่แต่งตัวไม่เหมาะสม ส่วนมากมีการแต่งกายที่โดดเด่น ตามสมัยนิยม และรู้จักเลือกว่าอะไรเหมาะสมกับตนเอง และตามกระแส แฟชั่นอย่างชัดเจน และมีความโดดเด่นแสดงถึงความแตกต่างจากเพศปกติ หรือบางคนแต่งเป็นหญิง หรือถ้ามีงานในกรณีพิเศษ แต่ในส่วน of ภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง จะใช้การแต่งกายที่เกินจริงบ้าง เน้นการแต่งกายแบบแฟนซี มี

ลีตินจุณาด ซึ่งในชีวิตจริงของเกย์ในสังคมไทย ไม่ได้เห็นแบบนี้ทุกวันหรือทุกคน อาจจะมีบ้าง แต่ยังคงพิจารณาตามกาลเทศะของการแต่งกาย หรือตามโอกาสพิเศษต่างๆ

การใช้ภาษาของเกย์ในสังคมไทยปัจจุบัน มักจะมีคำศัพท์พิเศษๆ ใหม่ๆ แตกต่างจากการสนทนาของคนทั่วไปซึ่งกลุ่มเกย์จะนำออกมาใช้หรือรับรู้กันเป็นการเฉพาะกลุ่มเสมอ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้แตกต่างจากคนอื่นทั่วไปมากมายแต่อย่างใด ภาษาที่ใช้ก็ขึ้นอยู่กับคนแต่ละกลุ่มบุคคลมากกว่า กลุ่มที่พูดจาปกติทั่วไปก็มีซึ่งขึ้นอยู่กับกาลเทศะ หรือสถานการณ์นั้นๆ เกย์บางพวกหรือส่วนใหญ่ก็จะมีคำศัพท์เฉพาะๆ เป็นที่รู้จักกันในหมู่เกย์ บางกลุ่มก็พูดจาหยาบคาย หรือไม่สุภาพก็มี ซึ่งไม่ได้แตกต่างกับคนทั่วไป แต่จะมีความพิเศษก็ตรงจะมีคำศัพท์ที่ตลกๆ หรือคำที่ไม่เคยบัญญัติขึ้นมา จะมีให้พบเห็นใหม่ๆ ตามกลุ่มเกย์ อาจจะมาจากชีวิตจริง หรือไม่ก็จากละครหรือภาพยนตร์ก็ได้ ได้คิดค้นสำนวนหรือคำศัพท์ต่างใช้เฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ กลุ่มเกย์มักใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่สละสลวยมากกว่าผู้ชายทั่วไปอีกด้วย แต่ในภาพยนตร์นั้น ภาษาของเกย์ค่อนข้างหยาบคาย สื่อมาในรูปแบบภาษาที่รุนแรง มีคำคำทอ ซึ่งในชีวิตจริงก็มีเหมือนกัน แต่ไม่ได้เป็นเหมือนกันทุกคน เกย์ในสังคมไทยที่ไม่นิยมใช้คำหยาบคายก็มี แต่ในภาพยนตร์ส่วนมากจะเสนอเพียงด้านที่หยาบคายเพียงด้านเดียว

การแสดงออกทางความคิดของเกย์กลุ่มเกย์บางส่วนมองว่า การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในสังคมไทยในปัจจุบันได้รับการยอมรับมากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา มีความคิดเป็นของตัวเองชัดเจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในอดีตเคยถูกมองว่าเป็นแค่เพียงตัวตลกในสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สื่อนำเสนออัตลักษณ์ของเกย์ไปในทิศทางนั้น แต่ในปัจจุบันเกย์เริ่มได้รับการยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นรวมทั้งเกย์ยังสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ก็ยังมีเกย์บางส่วนที่เป็นกลุ่มเกย์ที่คิดนอกกรอบหรือดูรุนแรงมากเกินไป แต่ในภาพยนตร์ไทยนั้น เกย์จะไม่ได้มีบทบาทของการแสดงออกทางความคิดมาก ส่วนมากจะสื่อให้เห็นในความคิดที่ไร้สาระ ไม่มีแก่นสาร สนุกสนานไปวันๆ หรือไม่ก็มีบ้างในการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ เช่นความสามารถทางศิลปะ หรือความคิดในเรื่องของการแต่งกาย แฟชั่น ความสวยงาม เป็นต้น

การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์และในสังคมปัจจุบันไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคมหรือน้อยมาก หากการแสดงออกนั้นมีความเหมาะสม ไม่มากจนเกินไป หรือมีความถูกต้องตามกาลเทศะที่ดีของสังคมไทย เพราะสังคมไทยเปิดกว้าง ยอมรับกันมากขึ้น ทำให้ปัญหาหรือผลกระทบต่อสังคมค่อนข้างน้อยลง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับการแสดงออกของแต่ละบุคคล ถ้าการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ไม่มากจนเกินไป ก็จะไม่เกิดผลกระทบต่อสังคม และส่วนใหญ่เกย์ก็ไม่สร้างปัญหาให้แก่สังคมในปัจจุบัน ยกตัวอย่างหนึ่งบางเรื่อง เนื้อเรื่องให้เกย์แสดงออกแรงๆ

หายๆ ตลกๆ ก็มี ซึ่งบางครั้งในชีวิตจริงก็ไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป บางครั้งการที่ตีแผ่ชีวิตหรือถ่ายทอดอัตลักษณ์ของเกย์ผ่านสื่อต่างๆ บางครั้งจริงบ้างไม่จริงบ้างอาจเกิดการสับสนต่อผู้พบเห็น ซึ่งบางทีไม่ได้เป็นแบบนี้ทั้งหมดเสมอไป เพราะแต่ละสังคมก็มีกรอบและขอบเขต เกย์ก็ไม่ได้ล้ำกรอบหรือขอบเขตของสังคม จึงไม่น่ามีผลกระทบต่อสังคม เกย์บางคนมองว่า การแสดงออกบางส่วนก็ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในแง่การลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับรู้มาจากสื่อต่างๆ รวมทั้งอาจเป็นการส่งเสริมหรือเป็นค่านิยมให้มิเกย์เพิ่มมากยิ่งขึ้นในปัจจุบันค่อนข้างมีผลต่อสังคมมากขึ้นทุกวัน เพราะว่าสื่อในสังคมมีการเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับชาวเกย์มากขึ้น เป็นเหมือนการทำให้กลุ่มเกย์ควรได้รับการยอมรับ ดังนั้น เมื่อทำแบบนี้สังคมของเกย์ก็จะมีมากขึ้น ซึ่งการแสดงออกที่เกย์สามารถแสดงออกได้มากขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อคนที่ยังไม่กล้าเปิดเผยตัวว่าเป็นเกย์ กล้าที่จะเปิดเผยมากขึ้นซึ่งผลกระทบต่อสังคม คือ อาจทำให้เกิดค่านิยมที่ผิดๆ ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเสรี อีกทั้งสามารถพบเห็นเกย์ในสื่อต่างๆ เพิ่มมากขึ้น